శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౨ ౧౯౭౫ - ఆగష్టు: రాక్షస - శ్రావణము సంచిక ౨

విషయసూచిక

హిందూమతము

అనువాదకులు:

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు హిందూమతస్వరూపమును పాశ్చాత్యఖండవాసులకు బోధించి, దానికి లోకసన్మానమును, వ్యాప్తిని కలిగించిన దివ్యవాక్కులిందు సులభసుందర మగుభాషలో వివరింపబడియున్నవి.

(168+18) పుటలు వెల: రూ. 4-00

కర్మయోగము

అనువాదకులు:

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ స్వాములవారు కర్మయోగతత్త్వమును అరటిపండొలిచినట్లు విశదీకరించియున్నారు. కర్మమెటుల మోక్షసాధనమో స్పష్టీకరించియున్నారు.

(146+8) పుటలు (అష్టమ ముద్రణము) వెల: రూ. 4-00

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

ఫోను : 71231 పోస్టు బాక్సు : 635

మా మాసపత్రికలు

వేదాంతకేసరి

తత్త్వశాస్త్ర - మత - సంస్కృతివిషయికంగా 1914-వ సంవత్సరంనుండి నడపబడుతుండే ఆంగ్ల మాసపత్రిక

	ఇండియాలో	శ్రీ లంకలో	అమెరికాలో	ఇతర విదేశాలలో
సాలు చందా :	8 రూపాయలు	10 రూపాయలు	4 డాలర్లు	1 పౌను
జీవిత చందా :	150 ,,	200 ,,	70 ,,	18 పౌనులు.

శ్రీ రామకృష్ణ విజయం

మత - సాంస్కృతికవిషయికంగా 1921-వ సంవత్సరమునుండి ప్రచురింపబడుతున్న తమిళ మాసపత్రిక

	ఇండియాలో	శ్రీ లంకలో	అమెరికాలో	ఇతరవిదేశాలలో
సాలు చందా :	7 రూపాయలు	9 రూపాయలు	3 డాలర్లు	£ 0-70
జీవిత చందా :	100 ,,	150 ,,	50 ,,	12-పౌనులు.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

1944-వ సంవత్సరంనుండి ప్రచురింపబడుతూ విశ్వోపజీవ్యమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానామృతమును వెదజల్లే తెలుగు మాసపత్రిక

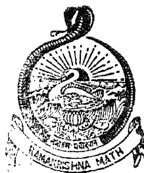
	ఇండియాలో	శ్రీ లంకలో	అమెరికాలో	ఇతరవిదేశాలలో
సాలు చందా :	7 రూపాయలు	9 రూపాయలు	3 డాలర్లు	£ 0-70
జీవిత చందా :	100 ,,	150 ,,	50 ,,	12-పౌనులు.

1. చందాదారులు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో తమ 'చందాదారు సంఖ్య' నుదాహరిస్తూ విలాసాలను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
2. పత్రిక అందకపోతే మాసాంతానికి మాకు తెలుపాలి.
3. చందాదారులకు మేము ప్రచురించిన గ్రంథాలను 5% తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తాం. వివరాలకు క్రింది విలాసానికి వ్రాయండి.
4. ప్రముఖ సంస్కృతి కేంద్రాలలో ప్రచారంలో ఉన్న యీ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన పత్రికలు అడ్వర్టైజ్మెంట్లకు చక్కని ప్రాపకాలు. రేట్లకు వ్రాయండి.
5. సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేటప్పుడు రెండేసి ప్రతులు పంపవలసినదని గ్రంథకర్తలకు ప్రకాశకులకు మా ప్రార్థన.
6. ప్రజారంజకములైన మత - తత్త్వశాస్త్ర - సంస్కృతివిషయిక స్వతంత్ర వ్యాసాలను రచయితలు అందజేస్తే సంపాదకులు కన్నుల కద్దుకొని ప్రచురిస్తారు.
7. పత్రిక స్పెసిమెన్కాపి కోరేవారు 75 పైసల పోస్టేజి పంపాలి.

ఇంకా వివరాలు కావలసినవారు :

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠం, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

అనే విలాసానికి వ్రాయండి.

'అఖిలవిభు శరణొందుమ, యా క్షణంబ యతనికృత నీదు ననుభూతి కందు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము 3౨ } ౧౯౭౫ - ఆగస్టు : : రాక్షస - శ్రావణము { సంచిక ౨

ఓం నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ !

ప్రార్థన

శ్రీరామకృష్ణ కర్ణామృతము

భక్తానాం హృదయే జాగ్రద్యోగినాం నిటలే స్వపన్
సుష్వపన్ జ్ఞానినాం మూర్ధ్ని రామకృష్ణో జయత్యసౌ.

దైవభక్తుల హృదయమున జాగృతమైయుండు తత్త్వము యోగి జనుల ఫాలమున స్వప్నముల గనుచుండు తత్త్వమును జ్ఞానుల శిరస్సులందు నిదురించు తత్త్వమును ఆ శ్రీరామకృష్ణుడే.

ఏకత్ర సమ్మిళితవిశ్వ శుభస్వరూపా శ్రీదక్షిణేశ్వరపురే విహితాధివాసా
అజ్ఞేషు కీర్ణపరమాత్మసుఖానుభూతిర్జీయాచ్చిరం భరతవర్షమహావిభూతిః.

భరతవర్షమునకు పెన్నిధియగు శ్రీరామకృష్ణుడు చిరము జీవించుగాక. దక్షిణేశ్వర దేవాలయ నివాసి మూర్తీభవించిన సర్వశుభసందోహములును అగు శ్రీరామకృష్ణుడు చిరము జీవించుగాక. అజ్ఞానపంకమున జిక్కిన మానవులకు బ్రహ్మానుభూతినిచ్చు శ్రీరామకృష్ణుడు చిరము జీవించుగాక.

శ్రీ గురుసూక్తిసుధ

దేవేంద్రనాథ్ బాసు ప్రశ్న : అయ్యా, ఏ అభిప్రాయము గొప్పది — భగవంతుడు సాకారుడనునదియా? నిరాకారుడనునదియా?

శ్రీరామకృష్ణులు : నిరాకారమును గూర్చి రెండు రకముల అభిప్రాయము లున్నవి, "పక్వము" "అపక్వము" అని. భగవంతుడు నిరాకారుడను పక్వమైన అభిప్రాయము నిజముగా గొప్పదే. దీనిని సాకారుడగు భగవంతుని ద్వారా అందుకొనవలయును. నిరాకారమును గూర్చిన అపక్వమైన అభిప్రాయమన్ననో — కన్నులు మూసికొనగనే అది యంతయు తమస్సు, బ్రాహ్మసమాజికుల విషయములో వలె.

స్వయంకృతమైన ప్రశ్న : సాకారుడైన భగవంతు డెవరో నీకు తెలియునా?

శ్రీరామకృష్ణులు : నీరు, మంచుగడ్డవలెనే. గడ్డకట్టుకొనుట వలన నీరు మంచుగడ్డ అగుచున్నది. మంచుగడ్డ లోపలగాని వెలుపలగాని నీరే. మంచుగడ్డ నీరు తప్ప మరేమియు కాదు. కాని ఇటు చూడుము. నీటికి ఆకారము లేదు. కాని మంచుగడ్డ కున్నది. అట్లే అవిభాజ్యమైన సచ్చిదానందము భక్తుని భక్తివలన గడ్డ కట్టుకొనినదై మంచుగడ్డవలె వివిధ రూపముల దాల్చును.

స్వయంకృతమైన ప్రశ్న : ఆధ్యాత్మిక గురువు పట్ల భక్తి ఎట్లుండునో నీకు తెలియునా?

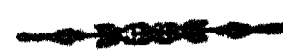
శ్రీరామకృష్ణులు : ఆధ్యాత్మిక గురువు ఏమేమి పలుకునో శిష్యుడు వెంటనే దానిని దర్శింపగలుగును. అర్జునున కట్టి భక్తియుండెను. ఒకనాడు అర్జునునితో రథమున పోవుచు శ్రీకృష్ణుం డాకసమువైపు చూచి ఇట్లనెను. "స్నేహితుడా, చూడుము. అచ్చట నెగిరిపోవుచున్న పావురముల గమి ఎంత అందముగ నున్నదో!" అర్జునుడు చూచి వెంటనే "ఔను మిత్రమా, ఎంతో చక్కని పావురములు" అని యనెను. మరుక్షణమే శ్రీకృష్ణుడు మరల చూచి ఇట్లనెను. "మిత్రమా! ఏమాశ్చర్యము! ఇవి పావురములే కావు." అర్జునుడు చూచి "అవును సుమా, అవి పావురములు కానే కావు." అనెను. ఇచ్చట విషయము నర్థము చేసికొనుడు. అర్జునుని సత్యసంధతయం దనుమానము లేదు. శ్రీకృష్ణుని మెరమెచ్చులకై అతడట్లని యుండడు. కాని శ్రీకృష్ణుని పట్ల అతని కెంత భక్తియనగా అతని వచనములపై నెంత విశ్వాసమనగా అతడేది వర్ణించినను తప్పైనను ఒప్పైనను, దానిని అర్జునుడు తన కన్నులతో నిజముగా చూచును.

స్వయంకృతమైన ప్రశ్న : ఇటు చూడుము. ధ్యానమునకు కూర్చొనుటకు ముందు (తనను చూపుచు) దీనిని ఒకసారి తలచుకొనుము. నే నేల ఇట్లనుచున్నాను?

శ్రీరామకృష్ణులు : నీకు ఇచ్చట నమ్మకమున్నది కనుక. దీనిని తలచుకొనుట నీకు భగవంతుని జ్ఞప్తికి తెచ్చును. దీనిని గమనింపలేదా? ఆవుల మందను చూచినచో ఆలకాపరి జ్ఞప్తికి వచ్చును. పుత్రుని చూచినచో అతడు తండ్రిని జ్ఞప్తికి తెచ్చును. న్యాయవాదిని చూచి న్యాయస్థానమును గుర్తుకు తెచ్చుకొనును. ఈ విషయమున కూడ నట్లే. అర్థమైనదా? మనస్సు ఇచ్చటను అచ్చటను ఎల్లెడలను విరజిమ్మబడియున్నది. (తననుచూపుచు) దీనిని తలచుచున్నచో అది ఒకచోట సమకూడును. అప్పుడు దైవోన్ముఖము చేసినచో సరియగు ధ్యానము కొనసాగును.

స్వయంకృతమైన ప్రశ్న : ఆధ్యాత్మిక భావముల వలననే భగవంతుని సాక్షాత్కరించుకొన సాధ్యమగును. అవి లేనివానికి భగవత్సాక్షాత్కారము సాధ్యమా ?

శ్రీరామకృష్ణులు : ఆధ్యాత్మిక భావములు ఆవశ్యకములు. ఒక ప్రత్యేకమైన ఆధ్యాత్మిక భావమును పెంపొందించుకొనవలెను. అప్పుడు భగవంతుని పిలువవలెను. "ఎవని భావ మెట్టిదో అతనిలాభ మట్టిది; మూలమైనది విశ్వాసమే. భావమునుండియే ప్రేమ జనించును." ఆధ్యాత్మిక భావములు తప్పక ఆవశ్యకములు. అట్టిదే విశ్వాసము కూడ. పట్టు వదలకయుండుట అవసరము. అప్పుడే విజయము సాధింప గలడు. భావ మననేమో తెలియునా? భగవంతునితో నొక బాంధవ్యము నేర్పరచుకొని దానిని మన కన్నుల ఎదుట ఎల్ల వేళలయందును దీపినంతముగ నుంచుకొనుట. తినునప్పుడు త్రాగునప్పుడు కూర్చుండునపుడు నిదురించునపుడు మొ॥—దీనినే ఆధ్యాత్మిక భావ మందురు. ఉదాహరణమునకు "నే నతని సేవకుడను" "నే నతని బిడ్డను" "నే నతనిలో నొక భాగమును" ఇది "పక్వమైన అహంకారము, జ్ఞానాహంకారము." "నేను బ్రాహ్మణుడను, నేను క్షత్రియుడను" "నేను ఫలానావారి కుమారుడను" "నేను ఫలానావారి తండ్రిని" ఇవియన్నియు ఆధ్యాత్మికమైన అజ్ఞానపుటహంకారములు. ఇవి యన్నియు వదలుకొనవలెను, త్యజింపవలెను. అహంభావమును గర్వమును దృఢతరముగ చేసి ఇవి బంధనములను కల్పించును. నిరంతర స్మరణ మవసరము. మనస్సునం దొక భాగమును ఎల్లప్పుడును భగవంతునివైపు త్రిప్పి యుంచవలెను. అప్పుడు మాత్రమే జయము కలుగును. ఒక ప్రీతిపూర్వకమైన బాంధవ్యమును వదలక అవలంబించి అతనిని స్వంతము చేసికొనవలెను. ఈ విధముగ మాత్రమే భగవంతునిపై ప్రేమ సహితమగు వత్తిడిని కొని రాగలము. చూతువుగదా, ఎవరితోనైనను ప్రథమ పరిచయ మేర్పడినపుడు ఏర్పడబోవునపుడు అతనిని అయ్యా, తమరు అని పిలుతుము. పరిచయము గాఢమగు కొలది అది పోయి 'మీరు' వచ్చును. పరిచయము సుస్థిరమైనపుడు 'మీరు' కూడ ఎబ్బెట్టుగ నుండును. 'నీవు' కావలసి వచ్చును. భగవంతుని తనవానికంటె నధికతరముగ జేసికొనవలెను. అప్పుడు వచ్చును జయము. ఉదాహరణమునకొక కాలుజారిన వనితను తీసికొనుము. అప్పుడే ఆమె ప్రేమికుని ప్రేమింప మొదలిడినది. అచ్చట ఎంత రహస్యము భయము సిగ్గు! ఈ ప్రేమ ప్రగాఢమైనపుడు ఈ భావము లేవియు మిగులవు. అందఱి ఎదుటను అతని చేయి పట్టుకొనునంత దూరము పోయి కుటుంబమునకు బాహ్యయగును. అత డామెను పోషించుటకు సందేహించుచు వదలివేయ దలచుచో ఆమె వాని మెడపై కొంగువేసి లాగును. "ఏమి! ఇల్లు వాకిలి వదలి నీకొఱకై నన్ను నేను నిస్సహాయురాలినిగ చేసికొంటిని. ఇప్పుడు నన్ను వదలివేయ జూతువా? నన్ను భరింపక నీకు తప్పదు." ఇట్లే భగవంతునికొఱకై సర్వమును త్యజించి అతనిని స్వంతము చేసికొనినవాడు అతనిపై వత్తిడి తెచ్చును. ఇట్లనును. "నేను నీకొఱకై సర్వమును పరిత్యజించితిని. నాకు నీవు ప్రత్యక్ష మగుదువో లేదో చెప్పుము!"

సంఘ సంస్కరణము

అనువాదము: బి. యస్. ఆర్. ఆంజనేయులు

(రాజమండ్రి శ్రీరామకృష్ణ మఠములో పూజ్యశ్రీ విమలానందస్వామి వారొసర్చిన ప్రసంగసారాంశము)

విద్యాదానములో రెండు స్థితులు గలవు. అన్నదానము తర్వాత వచ్చునది విద్యాదానము. విద్యాదానమునందలి ఉత్కృష్టస్థితి ముక్తిని కల్గించును. అట్టిది మోక్షదానము. దిగువ మెట్టునందలి విద్యాదానములో మానవ జాతికి మరింత సామరస్యమును, మరింత సంఘటి తత్వమును, కార్యాచరణమునందు మరింత నైపుణ్యమును, మరింత ఆత్మవికాసమును, మరింత ఆత్మనిగ్రహమును కల్గించు విద్యలన్నియు చేరియున్నవి. మన గ్రంథములనుండి, గ్రంథాలయములనుండి, ఉపాధ్యాయులనుండి, ఆచార్యులనుండి, గృహములనుండి, విద్యాలయములనుండి నేర్చుకొనుచున్న జ్ఞానములో ఈ విద్యలన్నియు ఇమిడియున్నవి. మనము ఈ విద్యలయందలి విశిష్టతకు ప్రాధాన్య మీయనిచో అవియన్నియు కేవలము ఒక సముదాయముగానే నిలచిపోవుచున్నవి. ఈ (సారభూతమైన) విశిష్టత దేనివలన కలుగుచున్నది? తాము బోధించిన దానిని తమ జీవితములందు ఆచరించిన వ్యక్తులవలననే ఆ విశిష్టత కలుగుచున్నది. కావున బోధించువారి నడవడికపై విద్యయొక్క విశిష్టత ఆధారపడియున్నది. తాను బోధించినది మొదట తాను ఆచరించి చూపించుటచేతనే శ్రీరామకృష్ణుడు ఉత్తమోత్తమ గురువయ్యెను. ఎవరైనను పిల్లవానితో "అబ్బాయీ! అబద్ధమాడవద్దు. పరులకు సాయపడుము." అని చెప్పెను. ఆ చెప్పినవాడు ఆ ప్రకారము ఆచరింపడని పిల్లవాడు గ్రహించినచో అతడిచ్చు సందేశము అర్థరహితమగుచున్నది.

శ్రీరామకృష్ణు డొక చక్కని నీతికథను చెప్పెను. ఒకడు తన పిల్లవానిని వైద్యుని యొద్దకు కొనిపోయెను. వైద్యుడు ఆ పిల్లవానిని పరీక్షించి "రేపురండు, మందు చెప్పెదను" అనెను. ఆ తండ్రి ఆ జబ్బుపిల్లవానిని మరు నాడు వైద్యునివద్దకు గొనిపోయెను. వైద్యుడు "పిల్లవానికి బెల్లము ఈయవద్దు" అని సలహా ఇచ్చెను. అప్పుడాతడు "ఈ చిన్నమాట పిల్లవానికి నిన్ననే చెప్పియుండవచ్చునే!" అని ప్రశ్నించెను. వైద్యుడప్పుడు ఇట్లు చెప్పెను. "నేను అప్పుడు చెప్పలేకపోయినాను. చెప్ప కూడదు కూడ. నా గదిలో అప్పుడు బెల్లమున్నది. పిల్లవాడు దానిని గమనించినాడు. నేను చాల బెల్లము తినెదనని, అందుచేత నే బెల్లమును నిల్వయుంచినానని పిల్లవాడు అప్పుడు అభిప్రాయపడినాడు. ఈ వైద్యుడు చెప్పునదొకటి, చేయునది యొకటి అని వాడు తలంచును. వానికి నాయందు విశ్వాసముండదు. కావున ఈ విషయము నిన్న చెప్పలేదు. ఈ రోజు మొదలు నేను చెప్పిన విధముగా చేసిన పిల్లవాడు స్వస్థత చెందును." ఇందొక పరమ సత్యమున్నది. సత్ప్రవర్తనద్వారా, ధర్మము ద్వారా ఇతరులను సంస్కరింపదలచువారు మొట్టమొదట తాము ఆదర్శవంతులుగ నుండవలెను.

తమ బోధలను తాము ఆచరింపవలెననియు, తాము ఆచరించుదానిని చూచి ఇతరు లనుసరించునట్లు చేయవలెననునదియే శ్రీరామకృష్ణ సందేశము.

భగవద్గీత ద్వితీయాధ్యాయములో "స్థిత్వాస్యామంత కాలేఽపి బ్రహ్మ నిర్వాణ మృచ్ఛతి", 'జీవితాంతమునందైనను యథార్థ జ్ఞానమునందు నెలకొనిన యోగి బ్రహ్మసాక్షాత్కారమును పొందును' అని చెప్పబడినది. ఆ జ్ఞానమునందు నెలకొనియుండుట యనగా తాము బోధించుదానిని తాము ఆచరింపవలెనని అర్థము. ఇది మిక్కిలి కష్టమైనపని. ఈ విషయమును నొక్కి వక్కాణించుటయే శ్రీరామకృష్ణుని పరమ సందేశము, ఆయన ప్రయత్నమును. దీనిని విస్మరించితిమేని మనము చదివిన గ్రంథ సంపుటములు, చేయు ప్రచారములు నిరర్థకములుగనే నిలచిపోవును. కనుక నేను మొదట ఆయన సందేశము "ఖండన భవబంధన" అనగా మానవునకు ముక్తి కల్గించుట అని ప్రారంభించితిని.* ఈ ముక్తి కల్గుటెట్లు? శరీరము, మనస్సు, ఆత్మ అను త్రికరణములయందు శ్రద్ధవహించుటచేతనే మానవుడు మొట్టమొదట సౌష్ఠవమైన శరీరమును, సౌష్ఠవమైన మనస్సును కల్గియుండవలెను. అప్పుడే తక్కినవి సాధ్యమగును. ఆధునిక విద్యావేత్తలుగూడ విద్య యనునది సౌష్ఠవమగు జాతియందు సౌష్ఠవమైన శరీరమును, సౌష్ఠవమగు మనస్సును, నిర్మించుటకు తోడ్పడవలయునని చెప్పుచున్నారు. సరియైన శ్రద్ధ తీసికొననిచో శరీరమును సౌష్ఠవముగ నుంచుట అసంభవము. చిన్నతనము నుండియు క్రమశిక్షణలేనిచో సౌష్ఠవమైన మనస్సు కల్గియుండుట దుర్ఘటము. ఈ రెండు విషయములయందు శ్రద్ధతీసికొనినచో సౌష్ఠవమైన జాతి దానియంతటదియే సంభవమగును. కావున సంఘముపై తాము ప్రయోగింపదలచిన విధానములన్నింటిని మొదట తమపై ప్రయోగింపక సంఘమును బాహ్యముగా సంస్కరింపదలచిన సంస్కర్తలందఱు తప్పక పరాజయము పొంది తీరుదురు. అందులకే స్వామి వివేకానందజీ పదేపదే యిట్లు చెప్పెను. "నేను సంస్కర్తను, కాని నేను కూకటి వ్రేళ్లనుండి సంస్కరింపదలచితిని. సంఘమునకు అచ్చటచ్చట మాసికలు వేయదలంపలేదు."

సహజముగా రెండుతెగల సంసర్తలు గలరు. కొందఱు ప్రజల ఆలోచనా విధానమును సంస్కరింప జూచుచున్నారు. మరి కొందఱు వారిని ఆర్థికరంగమున సంస్కరింపనెంచుచున్నారు, పరిపాలనా విధానములలో చైతన్యవంతులను గావించి రాజకీయ ప్రబోధము గావింప జూచుచున్నారు. ఈ సంస్కరణలన్నియు ఆయా కాలములలోను, ఆయా పరిస్థితులలోను, ఆయా అవకాశములలోను అవసరమైయున్నను, అవి వ్యక్తి ఉత్తమ విషయములవైపు మరలుటకు సమర్థుడైనపుడే ఫలకారులగుచున్నవి. భవన నిర్మాణమునకు పగిలిన, అరకాల్పు ఇటుకలు పనికిరావుగదా! ఆ భవనపు స్థిరత్వము, శాశ్వతత్వము దాని కట్టడములో ఉపయోగించిన వస్తువులపై ఆధారపడియుండును. అట్లే మానసిక విశిష్టత, శరీరముపొందిన శిక్షణ విధానములే సంఘమును చెప్పుకొనదగినదిగా ఉంచగలుగుచున్నవి. కావున ముఖ్యముగా ఈ విషయమునకై అత్యంత ప్రాధాన్యమీయవలసియున్నది. "నేను ఆమూలాగ్రమైన సంస్కారమును కోరుచున్నాను" అని వివేకానందజీ చెప్పినదానికి అర్థము మనుష్యునియొక్క మనస్సును సంస్కరించి, తద్వారా ఈ తరము వారికి, రాబోవు తరమువారికి ఎక్కువ సహాయము చేయవలయుననుటయే, మొట్టమొదట

* చూ. శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ, జూలై 75.

మనము పేదరికమును నిర్మూలింపవలయునని ఆయన మరల మరల నొక్కి వక్కాణించెను. ఈ సమస్య పట్టుదక్కనిది. ఏమాత్రము నిలకడ లేనిది. ఈనాడు కూడా ఆ కార్యక్రమము మన ముందున్నది. పేదరికము తొలగించుటకు స్వామీజీ రెండు మార్గములు సూచించెను.

సంఘమును క్రమబద్ధమొనర్చి శాస్త్ర విజ్ఞానమును ఉత్పాదక విధానములో అమలు పరచుట ఒకటి. దీనికంటె అత్యంత ప్రధానమైనది ఆత్మనిగ్రహము, పట్టువిడువని పరిశ్రమ. ప్రాచీన భారతీయులు దేశకాల పరిస్థితులను గమనించి, గౌరవముతో నిచ్చిన వస్తువును స్వీకరించిరే తప్ప దేనిని గాని యెవ్వరినుండి గాని యాచించెడివారు కారు. పరాన్నభుక్కువలె ఇతరులపై బడి జీవించుట పాపమని వారు భావించిరి. అత్యావశ్యకమైన పరిస్థితి ఏర్పడినప్పుడు తప్ప దానమును స్వీకరించుట సైతము మహాపాపము. దానమిచ్చుట మహా పుణ్యకార్యమని మన శాస్త్రములు శ్లాఘించుచున్నవి. కాని యే వస్తువునైనను స్వీకరించుట అవమానమునకు హేతువు. మానవుడు తాను తీసికొనిన దానికంటె, తిరిగి యిచ్చునది హెచ్చుగా నుండవలెను. తాను తీసికొనుట, అభివృద్ధిచేసి తిరిగి యిచ్చుటకొఱకే. సంస్కృతములో ఒక శ్లోకమున్నది: భగవంతుడు బలిచక్రవర్తిని మూడడుగుల భూమి యాచించుటకు వామనుడుగా అవతరింపవలసి వచ్చినది. భగవంతుడు సైతము యాచింపవలసినప్పుడు అల్పుడుగావలసి వచ్చెను. స్వర్గాదిలోకముల కంటె ఉన్నతుడైన భగవంతుడు, ఇతరులను యాచింపవలసినప్పుడు బాలునివలె కురచగా మారవలసివచ్చెను. యాచన అంత నీచము. యాచింపనేరాదు. అంతేగాక, ఆత్మనిగ్రహము వలననే కోరికలు తగించుకొనుట సాధ్యమను విషయము నెవ్వరును మరువకూడదు. ధర్మశాస్త్రములో మనోహరమైన యొక శ్లోకము గలదు. ''వస్తుసంచయమును, సంపదను, అధికాధికముగా కోరునట్టి సన్న్యాసిని, తన కుటుంబము కొఱకైనను సంపాదింపని గృహస్థును పెద్దబండతో కట్టి సముద్రమధ్యమున విసరి పారవేయువలయును.'' చమత్కారమైన ఈ సూక్తి గొప్ప పాఠమును నేర్పుచున్నది.

కనుక సంఘసంస్కరణము మొదట ఆత్మసంస్కరణముతో ప్రారంభము కావలెను. ఆత్మసంస్కరణమును సాధ్యముగ చేయునది యే విద్య అట్టి విద్యయే ఆత్మసంస్కరణము ద్వారా సంఘసంస్కరణమును మోక్షప్రాప్తిని కలుగ జేయును.

శ్రీ రామకృష్ణానందస్వామి

రావుబహదూర్ సి. రామానుజాచారియర్

శ్రీరామకృష్ణభగవానులు అన్ని రకముల ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారములకును కూడలి స్థానము. వారి జీవితము అన్ని జీవితములకు ప్రాణము. ఆయన మతము అన్ని మతములకును మతము. ఆయనయందు పరాకాష్ఠ నందిన ఆధ్యాత్మికవికాసజ్వాలయందుండి కరదీపికలు భూమండలమున నన్ని దేశములకు అన్ని కాలములలోను వెలుగు నిచ్చుటకై కొనిపోబడినవి. ఆయన శిష్యుల సాధనసంపత్తి భిన్నవిభిన్నములైనను ప్రతి యొక్కరును అత్యున్నతమగు

ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారమును సాధించిరి. కొందఱు దానికి అమేయమగు ధీశక్తిని కూడ జోడించిరి. ఎల్లరును ఆ మహాత్ముని సాక్షాత్కారములలో నొక యంశమును గ్రహించి వారి వారి కిష్టమగు రీతిని దానిని అభివృద్ధి చేసికొనిరి. తుదిని సర్వోత్తమసాక్షాత్కారమును బడసిరి. పై చూపులకు వారు భిన్న విభిన్న ప్రకృతుల వారనిపింపవచ్చును. వారి ప్రకృతులు పరస్పరము విరుద్ధములని సైతము అనిపింపవచ్చును. కాని, వీరందఱి యుత్కంఠకు ఉద్బుద్ధతకు మూలము ఒకరే ననియు ఆయన తన మానసపుత్రు లందఱి సాక్షాత్కారముల సమష్టి యనియు శాంతిమాత యనియు మతసమన్వయ కర్త యనియు గుర్తించుకొనినచో ఇట్టి యపోహలు తలయెత్తవు.

శ్రీరామకృష్ణానందస్వామి వారియందు జ్ఞానము భక్తి సేవాధర్మము సముచితముగ మిశ్రితములైనవి. వారియందు అద్వైతజ్ఞానము అంతర్వాహినియై వారి ప్రగాఢమగు భక్తిభావమునకు మూలాధారమైనది. వారి దృష్టిలో భగవంతునితోడి ఐక్యమును సాక్షాత్కరించుకొనిన పిదప పెంపొందు భక్తియే పరభక్తి. ఒకడు మఱొకనితో తాదాత్మ్యమును పొందినచో అట్టి తాదాత్మ్యము పిదప అతనిపట్ల కలుగు ప్రేమయే ఉన్నతతమ మని వారనుచుందురు. వారు ద్రష్టయగుటచే వారి మనస్సుయొక్క లోతుల నన్వేషించి అచ్చటి రహస్యములను అవలీలగ తెలిసికొనుచు సాధకుల కేర్పడు వివిధ సమస్యలకు సమాధానములను కనుగొనెడివారు.

వారి జీవనశ్రుతి వారి జీవిత లక్ష్యము గురుశుశ్రూషయే. వారికి వారి గురుదేవులును పరాత్పరుడును ఒకరే. సోదరి దేవమాత యనినట్లు "వారి స్మృతియందు గురుదేవులకు తప్ప మరి దేనికిని స్థానము లేదు. ఆయన తన నెప్పుడో మఱచిపోయెను, వారి జీవనమంతయు గురుదేవులయందే." గురుభక్తి వారిలో అణువణువునను ఆవేశించినది. సేవాతత్పరతతో ఆత్మవిస్మృతి నందుటకు వారే విశిష్టోదాహరణము. శ్రీరామచంద్రునకు లక్ష్మణస్వామి నిద్రాహారములు వదలి చేసిన కైంకర్యమును వారు స్ఫురింపజేయుదురు.

శ్రీరామకృష్ణుల వ్యక్తిత్వము ఆధ్యాత్మిక శక్తి ప్రేమశీలత ఎల్లర మనస్సులను హరించును. అవి వారియందు అంతటి భక్త్యావేశమును నెలకొల్పి ఏమాత్రమును సడలిపోకుండ కాపాడుటలో ఆశ్చర్యమేమియు లేదు. కాగా శ్రీరామకృష్ణుల భౌతికసాన్నిధ్యము తొలగిపోయిన పిమ్మట కూడ శ్రీరామకృష్ణానంద స్వామివారి జీవిత శేషమగు ఇరువదియైదు సంవత్సరములు వారి గురుభక్తి యను జ్యోతి ఎట్టి హృదయవిదారక పరిస్థితులలో నైనను, ఎట్టి సంకటములలో నైనను, ఏమాత్రమును మందగింపక వెలుగుచునే యుండుటయే అద్భుతము. శ్రీరామకృష్ణులకు వారి హృదయపూర్వకమగు ఆత్మార్పణమునకు శ్రీవారిపట్ల వారికి గల యచంచల విశ్వాసముతోడై ప్రోదిచేసిన గురుభక్తి ఎట్టి విపత్కరపరిస్థితులందును చెక్కుచెదరలేదు. ఉక్కును ఒకసారి అయస్కాంతముగ చేసినచో ఇక సర్వదా అయస్కాంతముగనే ఉండిపోవును గదా!

సాధారణ జనులు ఇష్టదైవముయొక్క దివ్యసాన్నిధ్యము ననుభవించు మహోన్నతస్థాయి వరకు తమ భక్తిని క్రమక్రమముగ నభివృద్ధి చేసికొందురు. స్వామివారి విషయమున నిది విపరీతమైనది. అత్యంతము అపూర్వమగు అదృష్టవశమున వారికి ప్రప్రథమముననే వారి ఇష్టదేవతాసాన్నిధ్యము భౌతికముగనే లభించినది. ఆ దివ్యసాంగత్యమువలన వారియందు శాశ్వతముగ నెలకొనిన భక్తిప్రథలు జీవద్విశ్వాసము

ఎంత గాఢమైన వనగా తరువాతి సంవత్సరము
లలో ఎట్టి బలహీనమైన యాదృచ్ఛికమైన
సూచనలైనను వానిని ప్రజ్వలితములుగ నుంచు
టకు సమర్థములైనవి. అట్లే కానిచో పన్నెండు
సంవత్సరములు ఏకైకదీక్షతో వారి గురుదేవుల
స్మారకచిహ్నములను పరిరక్షింపగలరా? వారి
గురుదేవులు ఆ ఛాయాచిత్రమునందు వేంచేసి
యున్నారని దర్శించి దినదినమును వారు బ్రతికి
యున్నప్పటివలెనే అన్నము తినిపించుచు గుడ్డలు
మార్చుచు వీవన విసరుచు ఎట్టి యసౌకర్య
మును కలుగకుండ అసాధారణ ప్రేమ మార్దవ
ముతో సేవింపగలిగెడు వాడా? వారికి పూజ
యాంత్రిక మెంతమాత్రము కాదు. సంప్రదా
యము మాత్రము కాదు. తాను సర్వవిధముల
ఋణపడి యున్న వారికి, ఎవరు వినా తనకు జీవి
తమే లేదో అట్టివారికి, చేయు ప్రేమ సంభరిత
మైన భక్త్యుత్సాహ సమన్వితమైన పరిచర్య.
ఈ పూజయందే ఆయన తనయొక్క ఆధ్యా
త్మిక సాధన సర్వస్వమును అమోఘమగు మోక్ష
సాధన సామగ్రిని దర్శించెను. పూజామందిర
మున పూజ చేయునపుడు పూజను దర్శించు
నపుడు వారియందు స్పష్టముగ తోచు త్రికరణ
శుద్ధి అమేయమగు భక్త్యాతిరేకము మందిర
వాతావరణమును భక్తితరంగములతో నింపి
వేయును. అతిశయ భక్తిచేతను ప్రశాంతత
చేతను ఉజ్జ్వలమగు వారి వదనమును దర్శించుట
యన, భక్తి పూరిత హృదయముతో వారు
దైవసన్నిధిని నిల్చుండుటను చూచుట యన;
వారి శరీరమున కండరములు తరంగితములై
సకల శరీరమును నివేదింపబడు చుండుటను
గాంచుటయన, నిజమగు పూజయన నేమో
గుర్తించుటయే. అతి సులభముగ బాహ్యలక్ష
ణములను దాటి అంతరాదర్శమును దర్శించుట
యందు వారతిసమర్థులు. కనుకనే దారిప్రక్క
నున్న గుడిసెలోని దైవమూర్తియు గర్భగుడి
యందు సర్వలక్షణ సమన్వితమై సర్వోపచార
సంయుతమైన దైవమూర్తివలెనే వారికి తాదా
త్మ్యము కల్గించెడిది.

స్వామివారిని దర్శింప నోచుకొనని పలువు
రకు "జీవముచిందు భక్తి" అనునది అర్థము
లేని మాటలుగనే యుండును. "భక్తికలిగిన
వానికి అన్నియు కలవు, భక్తిలేని వానికి ఏదియు
లేదు," అను శ్రీరామకృష్ణవచనమునకు స్వామి
వారే దృష్టాంతము. గురుదేవులయందు భక్తి
విశ్వాసములు వీరియం దెంత వికసించిన వనగా
తనను వారియం దొక భాగముగనే భావించెడి
వారు. తత్ఫలితముగ గురుదేవు లంగీకరింపని
వానిని వారును ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనను అంగీ
కరింపరు. గురుదేవులు నమ్మినదానిని, పలికిన
దానిని, మారుమాటలేక అంగీకరించెడివారు.
అట్టి దివ్యచరిత్రుని ఆదర్శసాధువును మదరాసు
నగరము తన నడుమ నుండ బడయ గల్గినది.
మద్రాసు మఠము ఉద్యమముల కార్యక్రమ
ములకు వారు అచంచలములైన పునాదులను
నిర్మించిరి. వ్యవస్థలను స్థాపించుటకంటె మాన
వులను దిద్దుటయందే వారికి ఎక్కువ విశ్వాసము.
"నా ఆహారము నేను యాచించుకొందును. ఏ
సత్రపు టరుగుపైననో నడుము వాల్చ గలను.
నా గురుదేవుల యుపదేశములను మాత్రము
నన్ను బోధింప నిండు. దానిని వినుట కెందఱు
వచ్చినను నాకు చింత లేదు. ఒక్కరినైనను
నేను సక్రమముగ చేరగలిగినచో నేను నిజముగ
జీవించినట్లే," అని, మరియొకరు నిరాశా
నిస్పృహాలలో మునిగిపోయెడి పరిస్థితులలో
సంతోషముగ పలికెడివారు. వారి గురుదేవుల
యందు వారి భక్తి అకుంఠితమైనది. అనన్య
సాధ్యమైనది. అదియే వారియందు వారి పంచ
ప్రాణములుగ నిలిచియుండెను.

ప్రాజ్ఞజన సంసేవ్యములు

ఈనాటి ఆధునికశాస్త్రమువలన గాఢమును సుస్థిరములును అనుకొనిన పురాతన విశ్వాసములు పూర్తిగ హతమైపోవుచున్నవి. మానవజాతి యంతయు లొంగి మన్ననచేసి తీరవలయునని ఆశించిన సాంప్రదాయిక గౌరవాధిక్యములు నలినలిగా చితుకగొట్టబడి గాలిలో కానరాకుండ ఎగిరిపోవుచున్నవి. ఈనాటి ప్రాచీన వస్తు పరిశోధన లనెడు సమ్మెట పోటులకు తాళజాలక పురాతనాచార విశ్వాసములు గాజుముక్కలవలె పొడిపొడియై పోవుచున్నవి. మతము పాశ్చాత్య దేశములందు పామరులచేతిలో చిక్కుకొనిపోయినది. ఇట్టిపట్టున భారతీయ వేదాంతమునందలి ఆధ్యాత్మిక మహాశయములు భారతహృదయము ముందునకు సాగివచ్చుచున్నవి. అత్యున్నత వేదాంత ధర్మములు సామాన్య భారతప్రజలకు నిత్యానుష్ఠాన మర్యాదలు. ఈ సర్వమును ఒకే పదార్థమనెడు అద్వైతమార్గము, వేదాంతము బోధించు నిర్గుణతత్త్వభావము, నరుని ఆత్మ అనశ్వర మనెడు అద్భుత సిద్ధాంతము, జీవయాత్ర తెగిపోక సర్వకాలము సాగివచ్చు మహాప్రస్థాన మనెడు తలపు, ఈ జగము అనంతమను విశ్వాసము, నేటి ప్రపంచమును గొప్ప ఆపదనుండి రక్షింపజాలినవి. మన గ్రంథములలో—అసలు మన గ్రంథములలో మాత్రమే-అనంతమై పరగు దేశకాల నిమిత్త భావన కాన్పించుచున్నది. ఆధునిక కాలమున పరిణామసిద్ధాంతము అక్షయశక్తి సిద్ధాంతము మున్నగునవి బయలుదేరి నానావిధ తుచ్ఛదేవతారాధనలను రూపుమాపుచున్న ఈ సమయమున — నరుని ఆత్మాన్వేషణ ఫలమును భగవంతుని అద్భుతవాణియునగు వేదాంతము బోధించు ఉదాత్తమహితములును ఉదారపావనములును అగు దివ్యభావములుగాక మరెయ్యది ప్రాజ్ఞులకు సంసేవ్యమై నిలువగలదు?

—శ్రీ వివేకానందస్వామి.

ప్రాచ్య పాశ్చాత్యములందు సాంప్రదాయికముగ విశ్వసింపబడుచుండిన నమ్మకములన్నియు ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రములవలన తల్లక్రిందులై పోవుచున్నవి. మానవజీవితము జీవితోద్దేశము ఉద్దేశ సాధనావకాశము మున్నగు భావన లన్నియు నష్టములు కాగా నూతనాశయముల పట్టుదొరకక మానవాళి కొట్టుమిట్టాడుచున్నది. ఇప్పట్టున శాశ్వతములు అచంచలములు అగు భారతీయ వేదాంత భావనలు మాత్రమే ఆధునిక శాస్త్రపరీక్షలకు నిలువగలుగుచున్నవి. ప్రాజ్ఞులకు అంగీకార్యములై అనుసరణీయము లగుచున్నవి.

మానవాకారముగల భగవంతు డొకడు కలడనియు అతడు స్వర్గమునుండి మానవుల స్థితిగతులను గమనించుచుండుననియు సాంప్రదాయిక విశ్వాసము. ప్రపంచము నిట్టి దేవుడే కొన్ని వేల ఏండ్ల క్రిందట ఏడుదినములలో సృజించెనని పాశ్చాత్యుల దృఢవిశ్వాసము. అనాదికాలమున బ్రహ్మయో నారాయణుడో మరియొకరో తమ సంకల్పబలముననే ప్రపంచము నావిర్భవింపజేసిరని ప్రాచ్యుల నమ్మకము. ఆ దేవుని ఇచ్ఛయే సృష్టికారణమనియు ఆయన ఇష్టము ననుసరించియే ప్రపంచము నష్టమగుననియు ప్రజల నమ్మకము. ఆ దేవుని సంప్రీతుని జేసి ఈ లోకమున సుఖసంతోషముల ననుభవించుటయే పరలోకమున స్వర్గసౌఖ్యముల ననుభవించుటయే జీవనపరమార్థమని సాధారణముగ నెల్లరును అంగీకరింతురు. ఆ దేవుని ప్రీత్యర్థమై పలురకములైన పూజలను ప్రార్థనలను నడపుదురు.

మానవజీవితము ఈ జీవితకాలమునకే పరిమితమనియు ఈ జీవిత ఫలితమునుబట్టియే

మానవుడు శాశ్వత స్వర్గమున నరకమునకో పోవుననియు పాశ్చాత్యుల దృఢవిశ్వాసము. మతాధికారులే దైవమునకు ప్రతినిధులనియు వారి యాజ్ఞానుసారము వర్తించినచే విమోచన మనియు సాంప్రదాయిక విశ్వాసము. ఆధి వ్యాధులను పోగొట్టుకొనుటకును యోగక్షేమములను సాధించుటకును మతాధికారు లుపదేశించు పలురకములైన పూజాపురస్కారములను కిమ్మనక పాటింతురు. ఆ దేవుని ప్రతినిధులుగ ఈ ప్రపంచమున రాజును మతాధికారులును నెలకొని దేవునికగు గౌరవములనెల్ల అనుభవించుచుండిరి. వారు సంతుష్టులైననే దైవము సంతుష్టుడగును. వారి ఆజ్ఞాభంగము జరిగినచో అది దైవాపచారమే. ఈ దృష్టితో జనులు రాజులు మతాధికారులు నిర్ణయించు విధానములనే ప్రశ్నింపక అనుసరింతురు.

ఇట్టి యవసరమున సామాన్యమానవులకు జీవితపరమావధి ఈ విశ్వాసముల నతిక్రమింపక జీవించుటయే యైనది. మతాధికారులయందును రాజులయందును సంపూర్ణవిశ్వాసమునుంచి వారు చెప్పినదే వేదమని నమ్మి సంతృప్తులై జనులు నిశ్చింతగ కాలము గడపుచుండిరి.

కాని ఆధునిక శాస్త్ర విజ్ఞానము నేడు ఆ విశ్వాసముల నన్నింటిని కూలద్రోయుచున్నది. ఫాదర్ ఇన్ హెవెన్ కాని బ్రహ్మానారాణులు కాని మరియొకరు కాని ఉన్నట్లు దానికి రుజువేమియు దొరకలేదు. కోట్లసంవత్సరముల వెనుక యాదృచ్ఛికముగ సృష్టి ప్రారంభమైనదనియు క్రమపరిణామమువలన ప్రాణులిట్లు ఏర్పడినవేగాని ఒక్కసారి శూన్యమునుండి సృజింపబడలేదనియు కనుగొనినది. విశ్వాంతరాళమునగల ధూళియే వివిధ ప్రపంచములుగను సూర్యులుగను నక్షత్రములుగను నెబ్యులాలు గెలాక్సీలుగను ఏర్పడుచున్నదని కనుగొని దేవుని ఏడుదినముల సృష్టిని నవ్వులపాలు చేసినది. ఈ దేవుని అనుజ్ఞ లేకయే వానలు వరదలు తుఫానులు భూకంపములు మొదలగు బాధలన్నియు ప్రకృతి నియమముల ననుసరించియే కలుగుచున్నవని వెల్లడించినది. సూర్యుడు అగ్ని వరుణుడు మొదలగునవి దేవతలగుటకు మారు పదార్థరూపాంతరములు మాత్రమేనని నిశ్చయించినది. పుణ్యము పాపము అననేమి అని ప్రశ్నించినది. ఈ భూమిపై సుఖసంతోషములను సాధించుటయే కర్తవ్యమని నిర్ధారించినది. ప్రాచీనుల పూజా విధానముల నన్నింటినో కనుగొని వారు పూజించిన ఆ దేవతలు వానిని పూజించిన ఆ ప్రజలు నామమాత్రావశిష్టులగుట నెత్తిచూపినది. లేని దేవునికై పూజలు పురస్కారము లేమని పరిహసించినది. నీకు కావలసిన యానందమునెల్ల ఆధునిక శాస్త్రములద్వారా సమకూర్చుకొనుమనుచున్నది. ఈ జీవితము పిదప స్వర్గనరకము లున్నవనుటకును మరల వత్తుమని నమ్ముటకును ఏమి ఆధారమని అడుగుచున్నది. మతమును మతానుభూతిలేని పామరులపాలై అర్థరహితమైనది.

ప్రాచీనములగు జీవితకారణములిట్లు ఆధునిక శాస్త్రములచేత నిరస్తములైనవి. జీవితలక్ష్యము ఎగురగొట్టబడినది. జీవనవిధానము అపహాస్యముల పాలైనది. ఇట్టి సమయమున ఈ ప్రపంచమున ఇంద్రియ సుఖములను మాత్రమే అనుభవించుచు జంతువులవలె జీవింపలేకయు ఉన్నతతరములగు జీవితలక్ష్యములు లేకయు జనసామాన్యము విభ్రాంతులగుచున్నారు. జీవితము నిరర్థకమని కొందరు నిస్పృహ చెందుచున్నారు. జీవితము భయానక

మని కొందఱు ఆత్మహత్య చేసికొనుచున్నారు. అనేకులు సంశయగ్రస్తులగుచున్నారు.

ఇట్టి సమయముననే భారతీయ వేదాంత హృదయము ప్రపంచముపై ప్రవహించుచున్నది. సర్వమును ఒక్కటియే అను అద్వైత మార్గము భౌతికశాస్త్రముగాని రసాయన శాస్త్రముగాని ఖగోళశాస్త్రముగాని మరి యే శాస్త్రముగాని వెదకు మౌలిక పదార్థమునకు గమ్యముగ నిలుచుచున్నది. విశ్వాంతరాళమున గల ధూళికణముల నడుమనున్న "శూన్యము" వేదాంతము బోధించు రూపలక్షణ విరహితమగు నిర్గుణతత్త్వమును స్మృతికి తెచ్చుచున్నది. నరుని ఆత్మ అనశ్వరమనియు అనాదికాలమునుండియు రూపాంతరములను గ్రహించుచు పరిణామము నొందుచునేయున్నదనియు ఇంకను పరిణతిచెంది ఆ నిర్గుణతత్త్వమునందే లీనమగునని చెప్పు వేదాంతసిద్ధాంతము జీవపరిణామ సిద్ధాంతమును కొఱవడజేయుచున్నది. వేదాంతము బోధించు అనంత బ్రహ్మము ఖగోళశాస్త్రపు తుదిలేని నెబ్యులాలు గెలాక్సీలను పసివాని తొక్కుపలుకులుగ చూపించుచున్నది.

ఆధునిక శాస్త్రఫలితములేవియు వేదాంత భావనలతో విరోధింపకుండుటచే వేదాంతము సగర్వముగ నుద్ఘాటించు ఆ బ్రహ్మసాక్షాత్కారము ననుమానించుటకు ఆధునిక శాస్త్రముల కాధారములేదు. పాశ్చాత్య మనస్తత్త్వ శాస్త్రము బోధించు స్వప్నజాగ్రదవస్థలుకాక వేదాంతము బోధించు సుషుప్తి తురీయావస్థలు ఆధునిక శాస్త్రములకు ఉత్తరములేని ప్రశ్నలైనవి. సర్వశాస్త్రములును అంగీకరించు ఆత్మతత్త్వమే పరతత్త్వమని వక్కాణించుచు ఏ శాస్త్రమును ప్రతిఘటింపలేని దివ్యసత్యమును వేదాంతము బోధించుచున్నది. పరతత్త్వమే ఎల్లజీవులయందును ఆత్మతత్త్వముగ భాసించుచున్నదని వచించుచు బ్రహ్మసాక్షాత్కారమునకై సంఘటిత ప్రయత్నము చేయుటకును విశ్వసమన్వయమునకును కారణము చూపుచున్నది. ఈ బ్రహ్మసాక్షాత్కారమును నిరోధించు కార్యములే పాపములనియు సహకరించు కార్యములే పుణ్యములనియు అనుచున్నది.

ఇట్లు శాస్త్రవిజ్ఞానమే ఏకైక ప్రమాణమగు ఆధునికకాలమున ఆ శాస్త్రవిజ్ఞానము తిరస్కరింపలేని, అన్నివిధముల ఉజ్జీవకరములగు వేదాంత సత్యములుగాక ప్రాజ్ఞులకు మరి ఏవి సంసేవ్యములు కాగలవు?

యువకులకు శ్రీ వివేకానందుల పిలుపు

మన సంస్కృతి - విద్యావిధానము

నా దేశీయులారా! నా స్నేహితులారా! నా బిడ్డలారా! ఈ జాతీయనౌక కోటానుకోట్ల జీవులను సంసారసాగరమును తరింపజేయుచు వచ్చుచున్నది. ఉజ్జ్వలములగు అనేక వేల సంవత్సరములుగ ఈ నీటిపై అది పయనించుచు కోటానుకోట్ల జీవులను ఆవలిగట్టునకు పరమానందమునకు చేర్చుచున్నది. కాని నేడో— బహుశః మీ పొరపాటు వలననే— ఈ నౌక కొంచెము పాడైనది, చిన్న చిల్లిపడినది. అంత మాత్రమున దానిని శాపనార్థములు పెట్టుదురా? దానిపై, ప్రపంచమున మఱి ఏ ఇతరమును చేయని అంత సేవ చేసిన దానిపై, నోరు విప్పి

నిందావాక్యములు పలుకుట మీకు తగునా? ఈ మన జాతీయనౌకలో — ఈ మన సమాజములో చిల్లు లున్నచో మనము దాని బిడ్డలము. మనము పోయి ఆ రంధ్రములను బిగింతము గాక! మురిపెముతో మన గుండెల రక్తముతోనే ఆ పని చేయుదము. చేయజాలనిచో చావనైన చచ్చెదము. మన మెదడులనే బిరడాలుగ చేసి ఆ నౌకకమర్చెదము. కాని దానిని ద్వేషించుటయా? ఏనాటికిని వలదు. ఈ సమాజమును గూర్చి పల్లెత్తి ఒక్క పరుష వచనమైనను పలుకకుడు. గతించిన ఔన్నత్యమునకై దానిని నేను ప్రేమించుచున్నాను. మీరందఱును దేవతలకు బిడ్డలగుటచేతను ప్రఖ్యాతులైన మీ ముత్తాతల సంతానమగుటచేతను, మిమ్ము నేను ప్రేమించుచున్నాను. అట్టి మిమ్ము నే నెట్లు దూషింపగలను? సర్వశ్రేయములు మీకు కలుగు గాక! నా బిడ్డలారా! నేను మీవద్దకు వచ్చినది నా విధానముల నన్నింటిని మీకు చెప్పుటకే. నా మాట వినెదరేని మీతో కలిసి పని చేయుటకు సంసిద్ధుడనుగ నున్నాను. మీరు నిరాదరించి భారతదేశమునుండి నన్ను గెంటివేసినను తిరిగివచ్చి మన మందరము మునిగిపోవుచున్నామని చెప్పుదును. మీ నడుమ కూర్చుండుటకే ఇప్పుడు వచ్చియున్నాను. ఒకవేళ మనము మునుగవలసినచో అందరము కలిసియే మునుగుదము. కాని మననోటినుండి ఛీత్కారములు వెడలకుండు గాక!

మన దేశపు ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక విద్యా విధానములు మన అధీనములోనుండి తీరవలయును. మీ కది అర్థమగుచున్నదా? దానినే మీరు కలవరింపవలెను. ముచ్చటింపవలెను. ఆలోచింపవలెను. దానినే మీరు సాధించి తీరవలయును. అంతవరకు ఈ జాతికి ముక్తి లేదు. మీరు నేర్చుచున్న విద్యలో కొన్ని మంచి విషయములున్నవి. కాని అం దెంత మహానర్థమున్నదనగా అది ఈ మంచి విషయముల నన్నింటిని తుడిచివేయుచున్నది. మొట్టమొదట అది ధీరులను చేయు విద్య కాదు. అది కేవలము పూర్తిగ విధ్వంసకమగు విద్య. విధ్వంసకమగు విద్యయైనను నిరాసనముపై ఆధారపడు ఎట్టి శిక్షణయైనను మరణముకన్న నికృష్టము. పిల్లవాడు బడిలో చేరుటయే ఆలస్యము. వాడు మొట్టమొదట నేర్చుకొను పాఠము తన తండ్రి మూర్ఖుడని. రెండవ పాఠము తన తాత పిచ్చివాడని. మూడవది తన గురువు లందఱును మిథ్యాచారులని. నాల్గవది తన మత గ్రంథము లన్నియు పుక్కిటి పురాణములని. ఆ పిల్లవాడు పదునారేండ్ల ప్రాయమువా డగునప్పటికి వాడొక నిరసనముల రాశియై నీరసుడై నిర్జీవుడై మిగులుచున్నాడు.

మీ మెదడులో కుక్కబడి ఒంటబట్టక బ్రతికి నన్ని రోజులు కలవరపెట్టుచుండు ఆ సమాచార సందోహము విద్య కాదు. మనకు కావలసినది చైతన్యవంతులుగ నొనర్చునవియు, ధీరులుగ రూపొందించునవియు శీలమును తీర్చి దిద్దునట్టివియు అగు భావములను జీర్ణించుకొనుటయే. అయిదు భావములను మీరు జీర్ణించుకొని వానిని మీ జీవితముగను శీలముగను చేసికొంటిరేని ఒక పెద్ద గ్రంథాలయము నంతటిని కంఠస్థము చేసికొనిన వానికంటె ఎక్కువ విద్య మీకు సమకూరును. విషయసేకరణయే విద్యయైనచో గ్రంథాలయములే మహాయోగులు, విజ్ఞానసర్వస్వములే ఋషులు అగుచున్నవి. కావున మన ఆదర్శమే మనగా మన దేశమందలి లౌకిక ఆధ్యాత్మిక విద్యా విధాన మంతయు మన అధీనములో నుంచుకొనుట, సాధ్యమైనంతవరకు అవి జాతీయ విధానములలో నుండుట జాతీయ పద్ధతులపై కొనసాగుట.

భక్తిరత్నావళీ

మూలము :
శ్రీవిష్ణుపురి

వ్యాఖ్యాత :
విష్ణుచిత్తుడు

(ప్రథమ విరచనము)

61-62

ప్రేమాన్వితమైన భక్తియన భగవంతున కెంతప్రీతియో, భక్తున కతడెట్లు వశంవదు డగుచున్నాడో శ్రీ శుకుడు నాలుగుశ్లోకములలో వర్ణించుచున్నాడు.

స్వమాతుః స్విన్నగాత్రాయా విశ్రస్త కవరస్రజః
దృష్ట్వా పరిశ్రమం కృష్ణః కృపయాసీ త్స్వబన్ధనే ॥
ఏవం సందర్శితా హ్యంగం హరిణా భక్తవశ్యతా
స్వవశేనాపి కృష్ణేన యస్యేదం సేశ్వరం వశే ॥ (10-9-18, 19)

తలలోపువ్వులు జారిపోవ చిక్కుపడిన కేశసంపదతో స్వేదబిందువులచే నార్ద్రమైన శరీరముతో నలసిపోయిన తనతల్లిని జూచి శ్రీకృష్ణుడు దయాళువై తానే కట్టువడెను.

సర్వలోకములెవ్వని యధీనములో అట్టి శ్రీహరి తన భక్తపరాధీనత నిటు ప్రదర్శించెనుగదా!

గమనిక : దామోదర వృత్తాంతము. శ్రీకృష్ణుని యల్లరికి విసిగి యశోదాదేవి బాలకృష్ణుని త్రాటితో కట్టివేయ ప్రయత్నించును. ఎంతపొడవుత్రాడు ఎన్నిసార్లు తెచ్చినను శ్రీకృష్ణుని చిన్నిపొట్టను చుట్టుటకు చాలక శ్రమతో చెమటలుపట్టిన యశోదాదేవిపై కరుణబూని శ్రీకృష్ణుడు తానే కట్టువడును.

63-64

నైవం విరించ్యో న భవోనశ్రీరప్యంగ సంశ్రయా
ప్రసాదం లేభిరే గోపీ యత్తత్ప్రాప విముక్తిదాత్ ॥
నాయం సుఖాపో భగవాన్ దేహినాం గోపికాసుతః
జ్ఞానినాం చాత్మ భూతానాం యథా భక్తిమతామిహ ॥ (10-9-20, 11)

ముక్తిదాయకుడగు శ్రీహరి కటాక్షము గోపికయగు యశోదకు లభించినట్లు బ్రహ్మకుగాని శివునకుగాని అర్ధాంగియగు లక్ష్మికైనగాని లభింపలేదు.

రాగరంజితమగు భక్తిగలుగు వారెంత సులభముగా శ్రీహరిని బొందుదురో అంత సౌలభ్యము జ్ఞానులకుగాని ధ్యానులకుగాని లభింపదుగదా!

65-66

భక్తియే భగవంతుని బొందుటకు రాజమార్గమని బ్రహ్మ ప్రవచించుచున్నాడు.

శ్రేయః స్రుతిం భక్తి ముదస్యతే విభోక్లిశ్యన్తి యే కేవల బోధ సిద్ధయే
తేషామసౌక్లేశలవ ఏవ శిష్యతే నాన్యద్యథాస్థూలతుషావఘాతినామ్ ॥
పురేహ భూమన్ బహవోపి యోగిన స్తదర్పితేహా నిజకర్మ లబ్ధయా
విబుధ్య భక్త్యైవ కథోపనీతయాప్రపేదిరేంజోచ్యుత తే రతిం పరామ్॥ (10-14-4, 5)

సకలశ్రేయములనిచ్చు భక్తిని వదలి శుష్కజ్ఞానమాత్ర లాభమునకై శ్రమించు వారికి తుదిని వారి శ్రమయే మిగులును. అట్టివారు వట్టి యూకను దంచువారి వలె వృథాశ్రమ పడుదురు. (ఊకను దంచినచో గింజలు రాలవనుట)

అచ్యుతుడా! కాలగర్భమున నెందరో యోగులు తమ సర్వకర్మలను నీకర్పించిరి. తత్ఫలముగా నీయతులిత గుణసంకీర్తనమును చేయగల్గిరి. ఏతత్ఫలితముగా లభించిన భక్తి వలనే వారు పరమపదము నందజాలిరి.

పారమార్థిక సాధకులకు సూచనలు

శ్రీ యతీశ్వరానందస్వామి

ఉన్నతజీవనమునకు యథావిధిగ సిద్ధపడకనే స్వీయవాంఛలకు భావములకు ఊర్ధ్వగతులను చూపకనే ఏకాగ్రత నభ్యసించుట చాల ప్రమాదకరమైనది. అది మిక్కిలి దుష్ఫలితములకు దారితీయవచ్చును. ఒకవిధముగ చూచినచో మన మందఱము మనస్సు నేకాగ్రము చేయుదుము, కాని దాని నెట్లు పని చేయింపవలెనో ఎఱుగము. ఏకాగ్రమైన కారణమున ఈ మనస్సు విషయ సుఖముల వైపునకు అన్ని రకముల ప్రాపంచిక విలాసముల వైపునకు ఇనుమడించిన తీవ్రతతో పరుగులు తీయును. దాని నెట్లు సరియైన మార్గమున పెట్టవలయునో తెలియని యెడల అది యొక పెద్ద ప్రమాద కారణ మగును. ఊర్ధ్వగతి నందని ఏకాగ్రత కంటె అసలు ఏకాగ్రత లేకుండుటయే శ్రేష్ఠము. మనయొక్క మనోభావములకు కోరికలకు ఊర్ధ్వగతులను చూపనిదే పారమార్థిక మార్గమున పురోగతిని బడయలేము. కనుక మనసా వాచా కర్మణా పవిత్రత అహింస సత్యము బ్రహ్మచర్యము మొదలగువాని ఆవశ్యకతను ఎంతయో వత్తి చెప్పవలెను. నిష్ఠతో నీతినియమములను పాటించిన పిదపనే ఏకాగ్రత ధ్యానములను సాధించుటకు ప్రయత్నింపవలెను. ఏకాగ్రమైన మనస్సు పరిశుద్ధము కానిచో అది ఒక పిశాచము వంటి దగును. సాధకునకు చెప్పలేనన్ని కష్టములను కలుగజేయును.

స్థూలమై లౌకిక మగు భోగము లాభములపై ప్రాపంచికుని ఏకాగ్రత తన ప్రయోగములపై శాస్త్రజ్ఞుని ఏకాగ్రత ఆలోచనల రీతి వాని సిద్ధాంతములపై మన స్తత్వ శాస్త్రజ్ఞుని

ఏకాగ్రత ఆత్మానాత్మ వివేచనపై యోగి యొక్క ఏకాగ్రత ఇవియన్నియు బాహిరముగ ఏకాగ్రత యొక్క రూపములే. కాని ఆంతర్యమున వాని విషయములో అపారమైన భేదమున్నది. అందువలన అవి విభిన్నములగు అనుభవములను ఫలితములను ఇచ్చును.

సత్యాన్వేషకుడగు యోగి సాధారణముగ 'దేవుడు' అనబడు వానియందు విశ్వాసము లేక దేశకాలసంబంధులైన స్థూలసూక్ష్మవిషయములతో ఏకాగ్రత ధ్యానముల నారంభించి పిదప ఆ విషయములను దేశకాలాతీతములుగ చేయవచ్చును. అటుపై అతడు దేశకాలపరిచ్ఛిన్నములగు సూక్ష్మ విషయములను ఏకాగ్రత ధ్యానములకు విషయములనుగా గొని పిదప వానిని దేశకాలాతీతములుగ చేయవచ్చును. ఇంకను ముందునకు పోయి అతడు ప్రథమమున అంతరింద్రియమగు మనస్సును తరువాత అహంకారమును తన ఏకాగ్రత ధ్యానములకు విషయములుగ చేయవచ్చును. ఈ విషయముల నిజస్వరూపమును తెలిసికొనిన పిదప అతడు ఈ పరిచ్ఛేదకములతో తన తాదాత్మ్యమును భావించుకొనుట మానివేసి ఆత్మకు సమీపస్థుడై బ్రహ్మానందమును జ్ఞానసాక్షాత్కారమును అనుభవించును

భగవంతుని విశ్వసించు వేదాంత సాధకుడు ప్రథమమున ఒక మహాత్ముడగు పావనచరిత్రుని దేశకాల పరిచ్ఛిన్నమైన భౌతిక రూపముపై ఒక ప్రతిమగనో చిత్రముగనో భగవత్ప్రతీకగనో ధ్యానింప వచ్చును. అటుపిదప అపరిచ్ఛిన్నముగ ధ్యానింపవచ్చును. మరికొంత పురోగమించి ఆ పావనమూర్తి హృదయముపైననో దివ్యచిత్తముపైననో ధ్యానమును నిలిపి క్రమముగ ఆ పావనగుణములను ఆత్మగతములుగ చేసికొనవచ్చును. ఆ తరువాత అతడు వ్యష్టియో సమష్టియో అగు విశుద్ధ చైతన్యమును ధ్యానించి తన పరిచ్ఛిన్నము అశుద్ధము అగు చైతన్యమును శుద్ధముగను విస్తృతముగను చేసి తనలోని పరమాత్మతో అనుసంధానమును సాధింపవచ్చును. అంతియగాక దివ్యసాక్షాత్కారమును కూడ బడసి సముద్రమును స్పృశించిన ఉప్పుబొమ్మవలె 'తాను' కరిగిపోయి నిర్వికల్పబ్రహ్మమునందు లీనుడు కావచ్చును. ఇట్లు వ్యష్టిచైతన్యము నవలంబించి వివిధప్రకారములగు ఏకాగ్రత ధ్యానముల నభ్యసించి దృశ్యద్రష్టసంబంధమును సకల సాపేక్షకత్వమును అతిక్రమించు విశుద్ధచైతన్యమును కైవల్యమును అద్వైతానుభూతిని అందుకొనగలుగును.

ఏకాగ్రత ధ్యానములకు మాత్రమే ప్రత్యేకించి ఏ పారమార్థిక విలువయును లేదు. మీదు మిక్కిలి మనఃపారిశుద్ధ్యమును భావములయూర్ధ్వగతిని సాధింపని మనుష్యుడు వాని నభ్యసించుట ప్రమాదకరమని కూడ చెప్పబడినది. చిరకాలమునుండి దుష్కర్మలచేత చెడు ఆలోచనల చేత పోగుపడిన చెడు సంస్కారములు ప్రవృత్తులు ఎంతవరకు మనస్సునందుండి క్షాళనమగునో అంతవరకు మాత్రమే ఏకాగ్రత ధ్యానములు పారమార్థికముగ ఉపయోగకరములగును. శ్రేష్ఠతమమైన నిస్సంగము పావిత్ర్యము మాత్రమే సాధకుని తీవ్రతరములైన సాధనలను విజయవంతముగ సాధించుట కర్హునిగ చేసి తుదను ఉత్కృష్టమైన దివ్యానుభూతికి మోక్షమునకు కొనిపోవును.

దైవోన్ముఖత్వము

సామాన్య మానవునకు ప్రతి యొక్కనికిని ఏకాగ్రత ధ్యానములను అభ్యసించు సామర్థ్యము కలదు. కాని ఇవి సాధారణముగ ప్రపంచమున లభించు విషయములవైపు, విషయభోగ

ములవైపు సన్నిహితులవైపు తిరిగి యుండును. పారమార్థిక జీవనమును జీవించుటకు ఏ క్రొత్త సామర్థ్యమును హఠాత్తుగ సృష్టింప నక్కఱ లేదు. ప్రాతసామర్థ్యములను సంస్కారములను వాని తీవ్రతను తగ్గింపకయే దైవమువైపు త్రిప్పవలెను. అప్పుడు ఆ ప్రాపంచికుడు పారమార్థికుడగును. కనుక నిజమగు భక్తు డిట్లు ప్రార్థించును. ''దేవా, అజ్ఞానులు ప్రాపంచిక విషయములపట్ల చూపునట్టి బలవత్తర ప్రేమతో నేను నిన్ను తలచుకొనెదను గాక. అట్టి ప్రేమ నిరతమును నా హృదయమునందు నెలకొను గాక.''

అహంకారము మాటిమాటికిని బహిర్గతమగుచునే యుండును. కనుక దానిని భగవంతుని సేవకునిగ నొనర్పుము అని శ్రీరామకృష్ణులందురు. వాంఛలు ఉద్వేగములు నిగ్రహమునకు లొంగవు. వాని తీవ్రత నట్లే యుంచుచు వానిని దైవమువైపు త్రిప్పుము—అని ఆ పారమార్థికగురువు ఉపదేశించును. స్త్రీ పురుషుల సాంగత్యమునకై ఉత్కంఠ చెందుటకంటె భగవదైక్యముకొఱకు ఉత్కంఠితుడవగుము. అందఱియందును అతనిని దర్శింపుము. కాని నిన్ను నీవు మోసగించుకొనకుము. ఆత్మయొక్క క్షుధార్తిని భగవంతు డొక్కడే నివారింపగలడు. అతడు మాత్రమే అంతర్గతమైన వెలితిని పూరించి శాశ్వతమైన ప్రేమానందముల నీయగలడు.

స్థూలములు కాని సూక్ష్మములు కాని అగు నీ విషయభోగముల కాటంక మగు వారిపై కోపించుటకు బదులు నీ భగవన్మార్గములో నున్న అభ్యంతరములపై కోపింపుము. నీ యొక్క నికృష్టవాంఛలపై నీ కల్లోలిత ఉద్వేగములపై చివరకు నీయొక్క కోపముపైననే కోపించుట నేర్చుకొనుము. వీని నన్నింటిని నీయొక్క గొప్ప శత్రువులనువలె పగగొనిన వైరులనువలె తొలగించుకొనుము. ఇంకొక మానుషరూపమైన ఆటబొమ్మను పొందగోరుటకంటె క్షణికమైన లౌకికసంపదను పొందగోరుటకంటె భగవంతుని, నష్టము కాజాలనిది శాశ్వత శాంతి నిచ్చునది అగు అతని తరుగని సంపద నాశింపుము. భాగవత మిట్లనుచున్నది. కామము క్రోధము భయము ప్రేమలు సాంగత్యము స్నేహములను భగవంతునివైపు త్రిప్పినచో అవియే భగవదైక్యమునకు గొనిపోవును. పరుసవేది తాకినచో అన్ని లోహములును బంగారమగునట్లే భగవంతు డను పరుసవేది తాకిన వాంఛలు ఉద్వేగములు క్రోధలోభములు వాని దుష్టస్వభావమును కోల్పోయి ఆత్మకు బ్రహ్మానందమును అమరత్వమును ఇచ్చు స్వచ్ఛమగు భక్తిగ మారిపోవును. ''అత్యంతము దుర్మార్గుడగు వాడు కూడ అనన్యచిత్తుడై నన్ను భజించునెడల - అతని సంకల్పము ఉత్తమమైనది. అచిరకాలముననే అతడు ధర్మవర్తనుడై శాశ్వతశాంతిని బడయగలుగుచున్నాడు. నా భక్తునకు వినాశము లేదని ఘంటాపథముగ చెప్పవచ్చును'' అని భగవద్గీత యనుచున్నది.

మీ సంస్కారము లన్నింటిని దైవోన్ముఖములుగ చేయుడని శ్రీరామకృష్ణులు మరల మరల చెప్పుదురు. ప్రత్యేకము భక్తి మార్గమున వాంఛలు ఉద్వేగములకు బుద్ధిపూర్వకముగ వాని తీవ్రతను తగ్గింపకనే ఊర్ధ్వగతిని చూపవలెను.

ఆత్మను పరిశుద్ధముచేయు విధానము

ఉదాహరణమునకు కోపమును తీసికొందము. మనమేల కోపింతుము? మనము ఆనందసాధనమని భావించు విషయమున కడ్డుగ నేదైనను ఎవరైనను ఉండుటవలననే.

మన కోపమునకు గల కారణమంతయు నిదియే. ఎల్లప్పుడును క్రోధమనునది మనయొక్క దృఢమైన అహంకారమునకు గాని వ్యక్తిత్వ భావనకుగాని సంబంధించియుండుటను గమనింతుము. ఇట్టి అహంకారము, ఉద్వేలమగు భోగవాంఛ (మానసిక భోగమేకాని భౌతిక భోగమేకాని) లేనిచో మన హృదయమునందు కోపమనునదే తలఎత్తజాలదు. కనుక ఈ అహంకారమే భోగవాంఛయే మనము కోపించుటకు ఏకైక కారణము. మనము ఏ భోగమును ఆశింపనిచో ఎవరినుండిగాని దేనినిగాని ఆశింపనిచో, ప్రతిఫలమును దేనినిగాని ఆశింపక ఇచ్చుచు పనిచేసినచో, క్రోధమనునది కలుగనే కలుగదు. మనము కోపింపవలసినది మన కోపముపైనే, ఇతరులపైగాదు. విషయములపైగాక విషయ సుఖములపైగల మన ఆశలపైనే మనము అత్యంతము కోపింపవలసియున్నది. కోపమును పెకలించివేయుటకు తుదకు నిర్మూలించుటకును సాధ్యమగుమార్గము ఇది యొక్కటియే. ఈ క్రోధమును తత్సంబంధమైన దోషములను చాలవరకు నిర్మూలింపనిదే పారమార్థిక జీవనమున మనము ఏ మాత్రపు పురోగమనమునుకూడ సాధింపలేము. కామక్రోధములు ఆధ్యాత్మికమార్గమునందలి రెండు మహాశత్రువులు. కావున సాధకులు వానిని అతి జాగ్రత్తతో దూరముగ నుంచవలెను.

ఎప్పుడు క్రోధము జనించినను ఏదియో యొక సక్తత యుండును. ఒక మితిలేని వాంఛ అనురాగము ఉండును. ఏలన ఒక వ్యక్తియందుగాని వస్తువునందుగాని సక్తత లేక క్రోధమనునది తలయెత్తజాలదు. విషయభోగము నిరాకరింపబడిన మనోవాంఛయే కోపమును కల్పించును. కాని ఈ విషయమును స్థూలబుద్ధితోగాక సూక్ష్మమగు అర్థమున గ్రహింపవలెను. కోపకారణము తప్పనిసరిగా స్థూలమగు భోగవాంఛయే కానక్కరలేదు.

ఒకడు వాంఛలవలని స్ఖలితములను స్పష్టముగ నెరిగియే యుండవచ్చును. అయినను అతడు వానిని పూర్తిగ తొలగించుకొనలేక పోవచ్చును. అతడు వాని నతిక్రమించుట ఎట్లు? అతడేమి చేయవలెను? ప్రత్యక్షముగనో పరోక్షముగనో అతడు అన్ని కోరికలను, ఉద్వేగములను ఇంద్రియ ప్రేరణలను బుద్ధిపూర్వకముగ ప్రయత్నపూర్వకముగ భగవంతునివైపు త్రిప్పవలెను. పాటలు పాడుట అతనికి మిక్కిలి ఇష్టమైనచో అతనిని భక్తిగీతములను భగవత్సంకీర్తనములను విననిమ్ము. అట్లు వినుచున్నంతసేపును అతనిని భగవంతుని తలచుకొననిమ్ము. అతనికి కళాత్మక దృష్టి బలవత్తరమై కళలను అనుభవింపవలెనను కోరిక అతిశయముగ నున్నచో పావనమగు కళ నొకదాని నెన్నుకొని భగవంతుని స్థాయినందుకొనుటకు దానిని సోపానముగ చేసికొనవలెను. అతనికి పుష్పసౌరభములు కుసుమసౌందర్యములు అనిన ఇష్టమైనచో వాని ననుభవింపవలెనను కోరిక కలిగినచో ఆ పూవులనుకోసి భగవంతుని కర్పింపనిమ్ము. వానితో తనివితీర భగవంతుని పూజాపీఠము నలంకరింపనిమ్ము. ఎవరినైనను ప్రేమింపదలచినచో ఎవరిచేనైనను గాఢముగ నాకర్షితుడైనచో ఆ వ్యక్తిలోని భగవంతుని ప్రేమింపనిమ్ము. అందువలననే భగవంతునివైపు నేరుగ నాకర్షింపబడనిమ్ము. బుద్ధిపూర్వకముగ ప్రయత్నపూర్వకముగ చేసినచో ఇదియంతయు ఒక శక్తివంతమైన నిగ్రహకారణముగ పనిచేయును. క్రమబద్ధ

ముగ నడిపించును. మనవాంఛలను క్రమముగ ఊర్ధ్వగతులను కల్పించి మనలను పవిత్రతరులను చేయును. కాని ఇచ్చటకూడ సాధకునకు చరమలక్ష్యమేమనగా సంపూర్ణమైన ఆత్మ సంయమము, భగవత్సాక్షాత్కారము మాత్రమే. తక్కినదంతయు దానికి సోపానములుగనే పనిచేయును. ఈ సోపానరీతి ననుసరించుచు చివరకు మనము అత్యున్నతస్థాయి నందవలసియున్నది.

మనస్సునందు చేరుకొనిన మురికిని దుర్వాసనలను మూలమూలలనుండి తొలగించినగాని మన సమస్య పరిష్కారముకాదు. గది తలుపుల సందులోనుండి ఒక కాంతి కిరణము మాత్రము లోపలకు ప్రవేశించి తక్కిన గదియంతయు చిమ్మచీకటి ముసరియుండి దుర్గంధకూపముగ నుండినచో సాధింపబడినదేమియు లేదు. అట్లే మన మనస్సునందును ఒక సన్నని కాంతికిరణముమాత్రమే ప్రవేశించి అచ్చట పడియున్న చెత్తచెదారమంతయు ప్రస్తుతమునకు దూరముననున్న మారుమూలలలోనికి త్రోయబడినచో నిజమగు ఏ పారమార్థిక ప్రబోధమును కలుగదు. అట్టి యవసరమున మానవుడు ఇట్టి 'మెరపు'లను చూచుటకు ముందు ఎట్లుండెనో పిదపగూడ నట్లేయుండును. పట్టి సిద్ధాంతములు తత్త్వశాస్త్రములు అవి ఎంత అద్భుతములైనను మనకెట్టి సహాయమును చేయజాలవు. ఆవశ్యకమైన దేమన స్వానుభవమున అనుష్ఠానము ఊర్ధ్వపరివర్తనము, మనస్సునందుచేరిన మురికిని తొలగించుట-- అంతియకాని కొందఱనునట్లు చిత్తవృత్తుల నన్నింటిని పూర్తిగ "నిరోధించుట" కాదు. ఇది ప్రారంభదశలో ఇచ్ఛాపూర్వకమైన నిద్రనుమాత్రమే కల్పించునుగాని సత్యమగు ఎట్టి సాక్షాత్కారరూపమును కాదు. పారమార్థిక జీవనమున ప్రప్రథమముననే సంపూర్ణమగు చిత్తవృత్తి నిరోధమునుగూర్చి మాటలాడువారు వారేమనుచున్నారో వారెరుగరు.

సర్వసాధారణముగ మనకు కొంత బాహ్యమగు నిగ్రహముమాత్రమే ఉండును. కాని ఇదికాక నిజమగు ఆంతర నిగ్రహముకూడ నుండవలెను. మనము బాహిరముగ నిగ్రహవంతులమై మనస్సులోని ఇంద్రియ స్థానమును అచటి సంచలనమును నిగ్రహింపలేకున్నను క్రమముగ ఉన్నతతర నిగ్రహములను సాధింపగలము. ఇంద్రియములు నిగ్రహింపబడినను విషయభోగములకై అవి ఉత్సుకము లగుచున్నచో నిజమగు నిగ్రహము సాంధిపబడలేదు. దానియొక్క బాహ్యస్వరూపము మాత్రమే సాధింపబడినది. అయినను అది సన్మార్గమున నొక ముందడుగే.

ఒకవిధమగు నిగ్రహమేమన ఇంద్రియ విషయములనుండి పూర్తిగా తొలగిపోవుట. ఇంకొక విధమేమన క్రొత్త వాంఛలను కల్గించి సాధకుని బాధింపని పరిశుద్ధములగు విషయములతో సంపర్కము కలుగనిచ్చుట. మనలో చాలమందికి ఇదియే శ్రేష్ఠతరము సులభతరము అగు పద్ధతి.

"ఓనా మనసా అమ్మను పూజింపుము. గురూపదిష్టమైన మంత్రమును రాత్రింబవళ్లు జపింపుము. నీవు పరుండినచో అమ్మకు సాష్టాంగ నమస్కారములు చేయుచున్నట్లు భావింపుము. నిద్రించునపుడు ఆమెను ధ్యానించుచున్నట్లు భావింపుము. భుజించు

నపుడు ఆమెకు నైవేద్యము సమర్పించుచున్నట్లు ధ్యానింపుము. సంతోషాతిరేకముతో రామ ప్రసాదు ప్రకటించుచున్నాడు. అన్ని శరీరము లందును అమ్మ వసించును. ఊరిలో నడచు నపుడు అమ్మకు ప్రదక్షిణము చేయుచున్నానని యనుకొనుము.''

చక్కని ఈ గీతమునందలి భావమిది. జీవిత మున మనముచేయు ప్రతియొక్క పనిని బుద్ధి పూర్వకముగ ప్రత్యక్షముగనో పరోక్షము గనో దైవమున కన్వయింపవలెను. భగవ త్సాన్నిధ్యమును నిరంతరము అభ్యసింప వలెను.

మధుర స్మృతులు

శ్రీ హిరణ్మయానందస్వామి

నేనపుడు విద్యార్థిని. బేలూరుమఠమునకు పోయి శ్రీ శివానందజీ మహారాజులను అప్పు డప్పుడు దర్శించెడివాడను. నేను వారితో ఎక్కువ మాటలాడునది లేదు. చర్చించునది లేదు. వారిని అడుగుటకు ప్రత్యేకముగ ప్రశ్న లును ఏవియు నా కుండెడివి కావు. నాకు అర్థము కాగలిగినదంతయు కావలసినదంతయు స్వామిజీ (శ్రీ వివేకానందస్వామి) సాహిత్యమును చది వియే తెలిసికొంటిని. ఇక నేను మాటిమాటికిని మఠమునకు పోవలసిన అవసరమేమి ? అనినచో అది ఏదో అనిర్వచనీయమైన ఆకర్షణ. మాట లలో చెప్పలేని మధురానుభూతి. నేను పోయి శ్రీ శివానందజీ మహారాజులకు ప్రణామము చేయుదును. వారి ఒక చూపు – ఒకమాట – 'కుశలమే కదా' అని ఎపుడైన వా రందురు. 'ఆఁ కుశలమే' నని నేను బదులిత్తును. దానితో నాకు ఆ రోజంతయు, రోజులతరబడి, ఏదియో దివ్యశక్తి ఆపాదమస్తకము నింపివేసినట్లుం డును. శ్రీ శివానందజీ మహారాజులతో నా పరిచయ మట్టిది.

ఒకనాడు ఎప్పటివలెనే వారికి ప్రణామము చేయబోయితిని. వారు ధ్యానమగ్నులై యుండి రేమో. 'ఎందుకు నీవు ఇట్లు చేయుదువు ? మాటిమాటికి నన్ను విసిగింతువు ?' అని కోప గించుకొనిరి. నాకు చాల మనస్తాపము కలిగి నది. వారు నా గురువు. నన్నిట్లు తిరస్కరించుట ఏల ? నేను వచ్చుట వారికి అట్టి అభ్యంతరమా ? అయినచో నాతో స్పష్టముగ ననవచ్చునే ? నేను మరల ఆచోట అడుగే పెట్టను గదా ! ఇంటికి ఇట్టి భావములతో మరలి పోయితిని. అట్లే ఒక ఘాటైన ఉత్తరమును వ్రాసితిని. దానిని పోస్టుకూడ చేసితిని.

కొన్నాళ్లపిదప ప్రత్యుత్తరము వచ్చినది. అందు, ఇప్పుడు మన మనునట్లు ఈ మాట లన్నియు నీ మేలుకోసమే అంటినని లేదు. మన మాశించునట్టి క్షమాపణలు లేవు. 'నేను వృద్ధు డను, ఒక్కొకసారి నాకు కోపము వచ్చును. ఇది స్వామిజీ మఠము. ఇచ్చటకు వచ్చుటకు ఎల్లరకును అధికారము గలదు' అని మాత్ర మున్నది.

శ్రీ శివానందజీ మహారాజులకు శ్రీరామ కృష్ణులపై గల భక్తి చెప్ప నలవిగాదు. శ్రీ రామకృష్ణుల శిష్యగణమంతయు నట్టిదే కాని ప్రత్యక్షముగ చూచుటచేత వారు శ్రీరామ

కృష్ణుల కెట్టి ప్రాముఖ్యము నిచ్చి తమను తా మెంతగ ప్రచ్ఛన్నులను చేసికొందురో నాకు స్పష్టముగ తెలియనైనది. శ్రీ వివేకానందుల పైనను వారి భక్తి అట్టిదే.

ఒకనాడు మా తోటలోని మామిడిపండ్లను శ్రీ శివానందజీ మహారాజులకై కొనిపోయితిని. మాఊరు మామిడిపండ్లకు ప్రసిద్ధి. అందు మరియు మేలైన పండ్లను నేను ఏరి తెచ్చితిని నేను వానిని మహాపురుష్‌జీ మహారాజులకనియే (శ్రీ శివానందస్వామివారు) ఉద్దేశించితిని. కాని వారు వానిని చూచుటతోడనే 'ఎంత చక్కని పండ్లు! వీనిని గురుదేవుల కర్పింతము' అనిరి. మరి యొకనాడు వారికై చక్కటి ఎర్ర గులాబీలను కొనిపోయితిని. అప్పుడే విరిసినవి. పెద్దవి. ఎర్ర నివి. ఎంతో బాగున్నవి. మహాపురుష్‌జీ వానిని చూడగనే 'ఎంత చక్కని పువ్వులు! వానిని స్వామిజీ మేజాపై నుంచుము. అవి యచ్చటనే రాణించును' అనిరి. స్వచ్ఛములు నవవికసితములు శ్రేష్ఠములు సర్వోత్కృష్టములు అయిన వన్నియు గురుదేవులకు స్వామిజీకి అర్పింపవలె నని వారి యభిలాష. వారి మ్రోల తన యునికియే అస్తిత్వమే వారికి జ్ఞప్తియందుండునట్లు తోచదు.

మరియొకసారి, శ్రీ శివానందజీ వృద్ధులై త్రోపుడు కుర్చీలో త్రిప్పబడుచుండి నప్పటి సంగతి, ఒకరోజు స్వామిజీ గదిముందటి వరండా యందు వారు త్రోపుడు కుర్చీలో కూర్చుండి ఒకస్వామి దానిని త్రోయుచుండగా ముందునకు వెనుకకు 'పచారు' చేయుచుండిరి. నేను అచ్చటనే కొంత దూరమున నిల్చుండియుంటిని. వారు ముందునకు వచ్చునపుడు దక్షిణేశ్వరము దిక్కు మొగమై యుందురు. కుర్చీ మరలునపుడు స్వామిజీ గది కభిముఖు లగుదురు. దక్షిణేశ్వర మును చూచుచున్నంతసేపును వారు సంతోషముతో చప్పటలు కొట్టుచుందురు ఆనందముతో కేరింతలాడుదురు. స్వామిజీ! కాగనే వారి ముఖ కళవళిక లన్నియు చేతితో తీసివేసినట్లు మారిపోవును. 'జై స్వామిజీకీ జై' అని ఉచ్చైఃస్వరముతో గంభీరముగ పలుకుచుందురు.

ఇది చిన్న విషయము కాదు. మహాపురుష్‌జీ స్వామిజీకన్న పెద్ద. వారిని 'నరేన్' అనియు 'నీవు' అనియు పిలిచెడివారు. స్వామిజీ వారిని తారక్ దా (తారక్ అన్నయ్యా) అనియు 'మీరు' అనియు సంబోధించెడివారు. అట్టి మహాపురుష్‌జీ 'జై స్వామిజీకీ జై' అనునప్పుడు స్వామిజీపట్ల వారికిగల ప్రేమాతిశయము గౌరవోపప్లవములను మనము గుర్తింప గలుగవలెను.

శ్రీ రామకృష్ణుల శిష్యగణమంతయు అట్టి వారే. ప్రేమను ఆర్ద్రతను చిప్పిలుచుందురు. ఎవరికి వారే మహోన్నతగిరిశృంగములు. ఆయినను ఎవరి విశిష్టత వారిది. నేను మరికొందఱు ప్రథమ శిష్యులనుకూడ దర్శించితిని. ఒకనాడు అఖండానంద స్వామివారు వచ్చియుండిరి. మఠమున నొక గదిముంగట కూర్చుండి యుండిరి. నా కప్పుడు వా రెవరో తెలియదు. వారిని చూచుచునే వారి ముందునుండి పోయితిని. మహాపురుష్‌జీ మహారాజులకు ప్రణామమాచరించి రెండవద్వారము ద్వారా వెలుపలికి వచ్చితిని. అచ్చట మేనేజరు మహారాజులను చూచి ఆ కూర్చుండియున్న స్వామి ఎవరని యడిగితిని. వారు నన్ను తీసికొనిపోయి పరిచయము చేయగా నేను వారికి ప్రణామము చేసితిని. "నీ ప్రణామములను అర్హతల క్రమమున చేయుదువా?" అని వారి ప్రశ్న. నేను తత్తరపడుచుండగా "అందుకనియేనా మేనేజరుగారిని

పిలుచుకొని వచ్చితివి!'' అని యుటంకించిరి. ఒకరు ఇట్లు మృదువుగ ఆటలు పట్టించుతురు.

మరియొకసారి శ్రీ సుబోధానందజీ మహారాజు వచ్చియుండిరి. నేను వారికి ప్రణామము చేయబోగా వారు స్వీకరింపలేదు. నేను చాల నొచ్చుకొంటిని. ఇప్పుడే గదా మహాపురుష్ జీకి ప్రణామము చేసివచ్చితిని. నన్నేల వీరు ప్రణామము చేయనీయరని మనసు కష్టపెట్టుకొంటిని, క్రిందికివచ్చి గంగాతీరమున మరియొక స్వామితో మాటలాడుచు నిలుచుంటిని. సుబోధానందజీ గది కిటికీవద్ద నిలుచుండి నావైపే చూచుచుండిరి. చాలసేపు అట్లు చూచుచునే యుండిరి. తరువాత కొంతకాలమునకు మరల మఠమునకు పోయితిని. శ్రీ సుబోధానందజీ మహారాజుల గది ఖాళీగా నుండెను. వారెక్కడ అని యడుగగా వారికి టి. బి. అనియు హాస్పిటలునందు చేర్చిరనియు తెలిపిరి. వారు నన్నేల ప్రణామము చేయనీయలేదో నాకప్పుడవగతమైనది. నా మనస్తాపమును వారు తప్పక గమనించియుండురు. అందుచేతనే కిటికీ వద్దనుండి అంతటి కరుణార్ద్రదృక్కులతో నన్ను అంతసేపు తడిపివేసిరి.

విజ్ఞానానందస్వాములవారితో నా కెక్కువ పరిచయము. వారు ఒక పర్యాయము 'నీవెట్లు నిద్రపోవుదువు' అని నన్నడిగిరి. ఇది యొక ప్రశ్నయా అనుకొనుచు 'ఏమున్నది? పడకపై పడుకొందును నిద్రపోవుదును' అని యంటిని. వారు, 'నేను పడకపై పడుకొందును ఆలోచనల నన్నింటిని పారద్రోలుదును, ఆటుపై నిదురపోవుదును' అని యనిరి. కొంచెము గొప్పతో 'నే నంతటి శ్రమపడ వలసిన యగత్యము లే'దని నేనంటిని. అది విని వారు ఒకటే నవ్వు. పడీ పడీ నవ్విరి. ఆలోచనలను పారద్రోలుటయన సమాధిస్థితి యని వారి భావము. అది నాకు తరువాత గదా తెలిసినది.

వారు స్వామిజీనిగూర్చి అనేకములైన సంఘటనలను తెల్పెడివారు. ఒకనాటి రేయి వారు స్వామిజీ గది ముందునుండి పోవుచు తలుపుసందు నుండి వెలుతురు వచ్చుచుండుటను గమనించిరి. ఇది ఏమని తొంగిచూడగా స్వామిజీ శరీరము కాంతులీనుచుండుట కన్పించినది. అది చూచి వారు భయపడి పారిపోయిరి. మరుసటిదినమున వారు మీ శరీరము అట్లు వెలుగు చిమ్ముచుండిన దేమని యడుగ స్వామిజీ సహాసముగ నిన్న రాత్రి నీ వేమి తింటివని యడిగిరట. ఏమైన అజీర్తి చేసి కలలు కంటివా? అని వారి యభిప్రాయము. కాని ఈ సంఘటన శ్రీరామకృష్ణ సంప్రదాయమున మహిమలకు అద్భుతశక్తులకు ఎట్టి తృణీకారము లభించునో స్పష్టముచేయునే కాని ఆ ఫలితముల యాథార్థ్యమును సందేహాస్పదముగ చేయదు. హృదయుడు శ్రీరామకృష్ణుని తనను కూడ జ్యోతిర్మయస్వరూపులనుగ దర్శించి ఎట్టి గంతులు వేసినది స్మృతికి తెచ్చుకొనినచో ఈ సంఘటన మఱియు అర్థవంత మగును.

ఇంకొకనాడు శ్రీ అభేదానందస్వామి వచ్చియుండిరి. వారిది కొంచము చామనచాయ వర్ణమేమైనను కనుముక్కుతీరు ఎంతో చక్కగనుండి గ్రీకోరోమన్ అందమును తలపించుచుండురు. వారప్పటికి వయస్సున వృద్ధులు. ఆ సాయంతనమున వారు గురుదేవుల మందిరముకడ నిల్చుండియుండగా భక్తులందఱును వరుసగా ప్రణామములను చేయుచుండిరి. ఇంతలో ఒక భక్తుడు కాళీ మహారాజు (శ్రీ అభేదానందస్వామి) శ్రమపడుటను సహింపలేక 'ముసలాయనను

పాపము కూర్చుండనిండు. తరువాత తీరికగా ప్రణామములను చేయవచ్చును' అని విసుగుకొనెను. ఇది విని వెంటనే కాళీమహారాజు మందిరమువైపు చూపుచు "ముసలాయన అదిగో అచ్చట కూర్చుండియున్నాడు. మేమెన్నడును ముసలులము కాబోము" అని పలికెను. వారి గాంభీర్యమట్టిది.

ఒకపరి మాస్టరు మహాశయులను చూడబోయితిని. నా చేతిలో కీరో (Cheiro) సాముద్రికపు పుస్తకముండెను. నీకు చేయిచూచుట తెలియునా అని వారు నన్నడిగిరి. నేనింకను ఏమియు చదువలేదు. అయినను వారు తమ చేయి నాకిచ్చి చెప్పుమనిరి. నేనును ఆ చేయి అందుకొని ఇది జీవితరేఖ ఇది హృదయరేఖ ఇది విధిరేఖ యనుచు చెప్పితిని. వారు ఇంత సంబరపడిరి. నా చేయందుకొని నా మోచేతి క్రింద నొకచేయియు అరచేతిక్రింద మరియొక చేయియుపెట్టి తూచుచు, ఆఁ ఇది చాలమంచి చేయి అనిరి. (శ్రీ గురుదేవులు తమ శిష్యుల అర్హతను పరీక్షించు విధములలో నిది యొకటి).

ఇట్లు శ్రీరామకృష్ణుల శిష్యగణమంతయు ఎవరికివారే ప్రత్యేకతను చూపుచుండును. ఎవరికివారే సాటి. వారందరిది అదియొక ప్రత్యేకమైన స్థాయి.

శ్రీరామకృష్ణమఠమున నేను చేరుటకేమి కారణమని నన్నడుగుచుందురు. ఏమి కారణము! మొదట శ్రీవివేకానందులు తరువాత శ్రీరామకృష్ణులు పిలుచుటయే కారణము. ఆ పిలుపు మనకు తెలియవచ్చును తెలియకపోవచ్చును. కాని ఆ పిలుపును తెలిసియో తెలియకయో అందుకొనగలిగినవారు ఇతరమేమియు చేయజాలరని నా యభిప్రాయము. స్వామిజీయో శ్రీరామకృష్ణులో పిలిచినచో రాక ఎట్లు తప్పును! వేలకొలదిగ గల ఈ యువక సమూహములోనుండి వారిచే ఎన్నబడుటయన్న అదియే మహత్కటాక్షము.

ఆస్తికుడంటే ఎవరు?

చివుకుల కృష్ణమూర్తి

(గతసంచిక తరువాయి)

అవి మన అజ్ఞానాన్ని మభ్యపెట్టేందుకు పనికొస్తున్నాయా, లేదా, అమృతతుల్య మౌతున్నాయా, అనేదే మన ప్రశ్న. అసలు C వైటమినో (లేక మరొక వాస్తుగుణమో) ఒక ప్రత్యేక గుణంగ ఎందుకు వెలసింది – ఇన్ని రకరకాల గుణాలు సృష్టిలో ఇంత విపులంగ – అనుకరించడానికి అభ్యంతరంగ, ఎలా వెలిశాయని ఎవరు చెప్పగలరు? కారణం లేక ఇన్ని వస్తుతత్త్వాలు, ప్రాణికోటివిధాలు, వైవిధ్యాలు, ఎన్నో ప్రత్యేకతలతో, నిత్యనూతన మనిపించే పరిణామాలతో నిస్సంకల్పంగ, మౌలికంగ (originally) ఏర్పడగలవా? ఒక్కొక్క అణు సముదాయం ఒక్కొక్క ప్రత్యేకతగ తయారైందేమోనంటే సృష్టి సర్వత్రా ఉన్న వృద్ధి – పుష్టి – సంతుష్టి – సుఖం – శాంతి వంటి సమైక్యమైన పురోగతికాంతు ఎలా కుదిరింది? మూలధాతువులు (elements) ఒక కొన్నే (limited in number) కనుక సృష్టికొకవిధమైన సమైక్యత కుదిరిందంటే – అసలు ఆ మూల ధాతువుల విభిన్నతకు కారణమేమి? మరలా

క్రమేణా జరిగిన సంయోగ వితరణకు ఎవరి సంకల్పం కారణం?

నిమ్మకాయను కోసి చూస్తే C వైటమిన్ కనబడదు. అసలు C వైటమిన్ అనే గుర్తింపు (labelling) ఇంగ్లీషుభాష అలవాటుగ నున్న దేశాలలో ఒకానొక ఆహారపు విలువను గణించే తీరు. చైనాలోనో రష్యాలోనో దీన్నే మరొక పేరుతో పిలువవచ్చును. ఈ వస్తువు — దేవునివలె — అసలు మనం దానిని ఉన్నట్లు సృష్టిలో గుర్తించినా, లేకపోయినా, అది నిజమైనది. దాని విలువ, అది తక్కువై బాధపడే వ్యక్తి ద్వారా ఇతరులకు, దాన్ని స్వయాన పుచ్చుకుని కోల్కొన్న తరువాత ఆ వ్యక్తికీ అవగతమౌతుంది.

'దేవుడు' అనేమాట కూడ ఒకానొక పేరు మాత్రమే. ఇంకెన్ని పేర్లతోనైనా సృష్టికర్త పిలువబడవచ్చును. అసలు, అతడు లేడన్న వానికీ తెలియకనే ఉన్నాడు. ఉన్నాడన్న వానికీ స్వానుభవరూపంగానే తప్ప ఇతరత్రా నిరూపించడానికి ఒదగడు. C వైటమిన్, దేహానికి ఒక పరిమిత పరిధిలో అత్యంత ముఖ్యావసరమైతే, దేవుడనే పరమగుణుడు — గుణాతీతుడు — మానవమేధకు అంతు చిక్కని నిర్గుణుడు — మన దేహానికే కాదు — దుఃఖమయమైన మన జన్మరోగానికే పరమావసరమైనవాడు. మన అజ్ఞానము — నిరుత్తరంగ మనలో నిలచిన ప్రశ్నలకూ అచ్చెరువున ముంచు సృష్టి వైచిత్ర్యవిభ్రమానికీ, ఆలవాలమై, జననమరణాల ముందు వెరుకలకూర్చి వాపోవునది. ఈ బాధాకరమైన అజ్ఞానరోగానికి ఆస్తికతే మందు. పరమాత్మని గూర్చిన చదువు, సంస్కారం, వస్తువు, వేదం, ఒజ్జ. మనం విశ్వసించి, ఫలితం పొంది, స్వానుభవం ద్వారానే ఈ పరమగుణ రసాస్వాదనం చేయగలం. ఈ పరమగుణం మనలో తేగల మంచి మార్పు (జ్ఞానం, నిర్భయత, నిస్సంశయత, దుఃఖాతీత శాంతి) అర్థం చేసుకోగలం. కనుక నమ్మకమే నాందిగ ఆత్మకళ్యాణ సౌఖ్యమే పరమావధిగ, నెలకొన్న జీవిత కావ్యానైజమే ఆస్తికత. ఏ అమాయకుడో, పిచ్చివాడో, కార్యశూన్యుడో, అవివేకో, అప్రయోజకుడో, తెచ్చికోలుదనంతో నెత్తిన రుద్దుకొన్న మూఢ విశ్వాసం కాదది. యుగయుగాలుగ, తరతరాలుగ, ఆస్తికత సాధించిన ఇహపరసౌఖ్యాన్ని మొదట నమ్మి ఆ తరువాత నిరవధికంగ యత్నించి దానిని స్వంతం చేసుకొనే ధీరుడు ఆస్తికుడు.

ఓం తత్ సత్.

తిరువళ్ళువనాయనారు

నే. భక్తవత్సలము

తమిళభాషకు గల ప్రశస్తికి ఎన్నో కారణము లున్నవి. ఆ కారణములలో ప్రథమ కారణము తిరుక్కుఱళు దానికి సొంత మగుటే అని చెప్పినచో అతిశయోక్తి కాజాలదు. ఆ గ్రంథవరిష్ఠతను గుర్తించియే పలుభాషల వారు దానిని తమతమ భాషలలోనికి అనువదించుకొని ఆత్రముతో ఆస్వాదించుచున్నారు. తిరుక్కుఱళులోని భాషను అర్థము చేసికొనుట సులభము కాదు. కావుననే పలుటీకలు దాని కేర్పడియున్నవి. అయినను పరిమేలళగరు

మణక్కుడియరు అనెడి యిద్దఱి టీకలు మాత్రమే ముద్రితములై ప్రకటింపబడి యున్నవి. తక్కినటీకలు ప్రస్తుతము లభ్యములుగ లేవు. ప్రకటితములై యున్న టీకలలోను పరిమేలళగరుగారి టీక బహువిషయ సంపన్నముగ నున్నది. దానిని చదివినవారు బహువిషయజ్ఞు లగుదు రనుట నిజము.

తిరుక్కుఱళును రచించిన వళ్ళువనాయనారునుగూర్చి వాడుకలో నున్న వక్కణమాలివి—ఆయన అగస్త్యమహర్షి వంశీయుడు. అతనితల్లి 'ఆది' మాలవాడలో పెరిగినది. అతనికి అవ్వ ఉప్ప ఉరువ వళ్ళి అనెడి నలుగురక్కలును, అదిగమాను కపిలుడు అనెడి యిద్దఱన్నలు నుండిరి. తండ్రియగు తిరువారూరు భగవానుని నియమానుసారము తల్లియగు ఆది బిడ్డలను కన్న తావుననే విడిచి యేగినది. అవ్వ, సరస్వతి యంశమం దవతరించిన దట. ఈమెచే సంఘపండితులు గర్వభంగ మొందిరట. ప్రథమశిష్యుడు ఏలేలసింహుడట. వళ్ళువయోగీంద్రుని ధర్మపత్ని యగు వాసుకి ఇసుకను తన పాతివ్రత్య మహిమచే అన్నముగ మార్చిన దట. ఏలేలసింహుని వర్తకనావ గట్టుకు మోదుకొని ఒరగినప్పుడు, వళ్ళువయోగి దానిని తాకగా, ఆ స్పర్శమాత్రముచేత అది చక్కబడిన దట. ఈయన అగస్త్యాశ్రమమునకు జని అగస్త్యమునీంద్రునకు తన గ్రంథమును జూపి మెప్పొందె నట. తల్లిచేత విడువబడిన వళ్ళువయోగి వేళాళకులము వారి పోషణలో పెరిగి పెద్ద యయ్యె నట. ఈయనభార్య వేళాళకులముది యట. నేత వృత్తి చేయుచు వళ్ళువయోగి ఈమైలాపూరులో వసించియుండె నట.

ఇట్లు చెప్పబడు అంశమాలలో నిజమెంతో కల్పిత మెంతో పరిశోధనచే నిర్ణయ మొందవలసియుండును.

ఆదియు భగవుడును వళ్ళువయోగీంద్రుని తల్లిదండ్రు లని 'కపిలరగవల్' అను గ్రంథమున జెప్పబడియుండ, జ్ఞానామృత మనెడి మఱొక గ్రంథమున యాళిదత్తుడును విప్రవనిత యని భ్రమగొని అతడు కలిసిన యొకమాలపడుచును వళ్ళువయోగీంద్రుని తండ్రియు తల్లియు నని తెలుపబడియున్నది. ఈక్రమములో 'ఇదే సరి అయినది, అది కాదు' అని తీర్మానించుటకు ఆధారములు లేవు.

దండోరా వేసి రాజశాసనమును చాటుట వృత్తిగా గల కులము వళ్ళువకులము. ఆ కులమున పుట్టుటచే ఈకవికి వళ్ళువనామము గలిగె నని కొందఱును ఆకులమున పెరుగుటచే ఇతని కాపేరు ఏర్పడె నని మఱికొందఱును చెప్పుచున్నారు. వారిమాట నిజమో వీరిమాట నిజమో నిశ్చయించుటకును ఆధారములు లేవు.

వళ్ళువయోగీంద్రుని సొంతఊరు దక్షిణమధుర యని కొందఱును మైలాపూ రని కొందఱును చెప్పుచున్నారు. మైలాపూరులో ఈయన కొక గుడియు కట్టబడియున్నది.

వళ్ళువయోగీంద్రుని వృత్తి 'నేత' అని పరంపరగా విశ్వసింపబడుచున్నది.

అహింసాది ధర్మముల నొక్కివక్కాణించియున్నందున ఈయన జైను డనియు బౌద్ధు డనియు నూహించువారు కొందఱున్నను, అవి వైదికమతధర్మములలో చేరినవే యైనందున నితడు వైదికమతమువాడు కా డనుట కాధారము లే దనువారు పెక్కండ్రుగ నున్నారు.

శైవుడో వైష్ణవుడో నిర్ణయించుటకును ఏకాంతికములైన ఆధారములు కానరావు.

ఈగ్రంథమందలి ప్రయోగములను బట్టి ఈకవి తుదిసంఘకాలమునకు మునుపటివాడని మాత్రము చెప్పనగునే కాని, ఏశతాబ్దము వాడో నిశ్చయింప జాలకున్నాము అను చున్నారు విమర్శకులు.

'కుఱళు' అనునది ఒక ఛందము. అది తెలుగులోని ద్విపదకంటెకూడ చిన్నది. అంతటి చిన్నఛందోబంధమున కొండంత యర్థము నిమిడ్చిన వళ్ళువనాయనారిమహిమ వివిధశాస్త్రసూత్రకర్తల మహిమను మించునే కాని అందుకు తీసిపోదు ఆ 'కుఱళు'ల నిక యథాశక్తి చవి చూతము.

రాంభొట్లూ - సోంభొట్లూ

చెవిటి సోమశేఖరశర్మ

(నవంబరు' 74 చూడుడు)

సోంభొట్లు : శరీరాన్ని త్రోసివేయడమంటే మరింకేమిటి!

రాంభొట్లు : నీ వెవరివో సరిగ్గా తెలుసుకోవడమే.

సోంభొట్లు : (విసుగుతో) నే నెవరో నాకు తెలియదా! ఏమిటి అర్థంలేని మాటలూ!

రాంభొట్లు : తొందరపడకు. నీ వంటే మరి ఎవరు! నీ శరీరమా! నీ మనస్సా! నీ బుద్ధియా! అన్నీ నీ వస్తువులే కదా, మరి అసలుకు నీ వెవరు!

సోంభొట్లు : (దిగ్భ్రమతో) నేనే లేనా! ఇవన్నీ కలిస్తేనే నేను. నా వ్యక్తిత్వం...

రాంభొట్లు : (నవ్వుతూ) నీ వ్యక్తిత్వం సరే. నీ అస్తిత్వం గురించి కదా ప్రశ్న! వ్యక్తిత్వం కలిగిన "నేను" ఎవరు? అది తెలుసుకోవడమే శరీరాన్ని త్రోసివేయడం.

సోంభొట్లు : నే నెవరు! నా బుద్ధినీ కాదు, నా వ్యక్తిత్వాన్నీ కాదు, నేనే కాదు. చాలా! నన్నే త్రోసివేస్తూ శరీరాన్ని మాత్రమే త్రోసి వేయు మనడ మెందుకూ!

రాంభొట్లు : (అనుశయముగా) అంత దిగులెందుకు సోంభొట్లూ. ఒక్క శరీరం పోతేనేమి, అనంతవిశ్వ మంతా నీదే అవుతుంది.

సోంభొట్లు : (కచ్చతో) ముందీ శరీరం సంగతి తేల్చు. తరువాత విశ్వం సంగతి చెప్పుదువు గాని.

రాంభొట్లు : ఇదిగో, ఈ కనబడుతున్నది స్థూలశరీరం. ఐదు కర్మేంద్రియాలూ, ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలూ పంచప్రాణాలూ మనస్సూ బుద్ధీ చిత్తమూ అహంకారమూ అనే పందొమ్మిదీ కలిసి సూక్ష్మశరీరం. సంస్కారాలు, పుట్టుకతో పుట్టిన బుద్ధులంటామే అవి, దీనితోనే వస్తాయి. అజ్ఞానమనేది కారణశరీరం. ఈ కారణశరీరాన్ని కూడా వదిలించుకొంటే అప్పుడు మోక్షం లభిస్తుంది.

సోంభొట్లు : బాగుంది. ఒక శరీరం పోయి మూడు శరీరాలు వచ్చాయే (నవ్వును).

రాంభొట్లు : పంచకోశాలని అయిదు ఉన్నాయి. వాటినే ఈ మూడు శరీరాలుగా చెప్తారు.

సోంభొట్లు: వీటన్నిటినీ తెలుసుకొని త్రోసివేయాల్నా? చాలా కష్టమైన విద్యగా ఉందే.

రాంభొట్లు: మీవాడు బి.ఏ పరీక్ష పాసవడానికి మూడేళ్ళనుండీ తంటాలు పడుతున్నాడు గదా. అటువంటిది బ్రహ్మవిద్య నేర్చుకోవడానికెంత మేధాశక్తి కావాలో ఆలోచిస్తూ ఉండు. తరువాత శాస్త్రాలేమంటాయో చూద్దాం.

సోంభొట్లు: సరే. ప్రస్తుతానికి శరీరం అంటే; పుట్టిన శరీరం ఒక శరీరం. పుట్టుకతో వచ్చిన బుద్ధీ సంస్కారాలూ మొదలైనవి రెండో శరీరం. ఏది తీసుకొచ్చిందో అది మూడవశరీరమూ. ఇవి వరుసగా స్థూలశరీరమూ సూక్ష్మశరీరమూ కారణశరీరమూనూ. సరిగ్గా చెప్పానా?

రాంభొట్లు: సరిగ్గా చెప్పావు.

సోంభొట్లు: (సగర్వముగా) చూచావా! అన్నీ శరీరాలే అయితే ఇక నేనెవరు? నీవు మాట్లాడేది పట్టి అసంబద్ధప్రలాపమని ఒప్పుకుంటావా!

రాంభొట్లు: (నవ్వుతూ) ఉండుండూ. ఈ శరీరాలన్నిటి వెనుకా ఉన్నదే అసలైన నేను అని చెప్పాను కదా.

సోంభొట్లు: (చిరునవ్వుతో) లేదే. కారణ శరీరాన్ని కూడా త్రోసివేస్తే మోక్షం లభిస్తుంది అన్నావు. మోక్షమంటే ఏమిటో నాకు తెలియదనుకో.

రాంభొట్లు: ఉండనీ, శరీరాన్ని త్రోసివేయడమే ఆనందమని చెప్పాను గదా. అది సరిగ్గా తెలిసిందా!

సోంభొట్లు: (ఊరకుండును.)

రాంభొట్లు: మీ పక్కింటాయనకు ఏక్సిడెంటయ్యి ఒళ్ళంతా నజ్జునజ్జయితే నీ కేమీ దుఃఖం కలగలేదు గదా! నీ కాలు విరిగి నప్పటిలాగా?

సోంభొట్లు: (నవ్వుతూ) పాపం. అంత దెబ్బలు తగిల్తే ఎవరు మాత్రం బాధపడరు! ఎంతయినా, ఆయన అనుభవించే బాధను నేనెలా అనుభవించగలను!

రాంభొట్లు: అంటే ఆయన శరీరం నీది కాకపోవడంచేత నీకు బాధ, నిజమైన బాధ, లేదు. అంతేనా!

సోంభొట్లు: అవును మరి. ఎద్దుపుండు కాకికి నొప్పా?

రాంభొట్లు: నీ చొక్కా చినిగిపోతే నీవు బాధపడ్తావు కదా.

సోంభొట్లు: మరి చొక్కా చినిగిపోతే ఇంకో చొక్కాకు డబ్బెవరిస్తారు చెప్పు! మరీ ఇలాంటి ప్రశ్న లడక్కు రాంభొట్లూ.

రాంభొట్లు: అయినా ఏ ఏక్సిడెంటులోనో నీవు తప్పించుకొని నీ చొక్కా మాత్రం పీలికలైపోయినా నీవు చాలా సంతోషిస్తావు కదా!

సోంభొట్లు: అవును మరి– వెధవ చొక్కా పోతే పోయింది, నాకు ఎముక విరిగితే ఎవరు దిక్కు! సంతోషిస్తానా, ఇంకా సంతోషిస్తానా.

రాంభొట్లు: అంటే నీ చొక్కా నీవు కాదనుకోబట్టే సంతోషిస్తున్నావు కదా. ఊరికే నేను నీ చొక్కా చింపితే నీ తోలే వలిచేసినట్లు బాధపడిపోయేవాడివి. ఏం!

సోంభొట్లు: (ఆలోచించును)

రాంభొట్లు: మనం పైనచెప్పిన శరీరాలన్నీ చొక్కాయల్లాంటివే. ఇవి పట్టి చొక్కాయలే. నేను కాదు. అని తెలుసుకొని ఆ శరీరాలను చొక్కాయల్లాగానే ఉపేక్షించగలిగితే, స్పష్ట

మైన శక్తిలేని ఆనందం అనుభవిస్తాం. అవునా కాదా?

సోంభోట్లు : ఎలా?

రాంభోట్లు : ఏముందీ? అధివ్యాధులు శరీరానికే- నాకు కాదు- అన్నిరకాలైన మనస్తాపాలూ శరీరానికే- నాకు కాదు - అని దృఢంగా ఏర్పడిన తరువాత నాకు దుఃఖమెక్కడిది?

సోంభోట్లు: దుఃఖం లేకపోతే ఆనందమేనా? రాయికి ఏ దుఃఖమూ లేదు కదా. అది చాలా ఆనందంగా ఉందా?

రాంభోట్లు: ఆనందమంటే లడ్డు తింటే కలిగే ఆనందం కాదయ్యా, మహానుభావా. కారణశరీరందాకా ఇటువంటి ఆనందాలే ఉంటాయి, ఏదో ఒక రూపంలో. కారణ శరీరం కూడా త్రోసివేస్తే ఉండేదే 'నేను' యొక్క నిజస్వరూపం అదే ఆనందం. అంత విలక్షణమైన ఆనందం కనుకనే దాన్ని బ్రహ్మానందం అన్నారు.

సోంభోట్లు: అంటే చివరికి 'నేను' అంటే ఆనందస్వరూపమే నంటావు. ఇది నమ్మాల్సిందేనా?

రాంభోట్లు : (చిరాకుతో) అనాదికాలంలో శివుడు మొదలుకొని ఇప్పుడు శ్రీరామకృష్ణ రమణమహర్షులవరకూ ఎందరో అటువంటి ఆనందాన్ని అనుభవించారు. 'తమ్ముడూ, నీవుకూడా అనుభవించు' అని చెప్తా ఉన్నారు. నమ్మాల్సిందేనా అంటే ఏమన్నా అర్థం ఉందా? 'పరమాన్నం తియ్యంగా ఉంటుందిరా నాయనా తిను' అని చెప్తే 'నమ్మాల్సిందేనా' అంటే ఏం లాభం? తిని చూస్తే తెలుస్తుంది. అలాగే ఆ బ్రహ్మానందం కోసం ప్రయత్నం చెయ్యి. లేమా, ఇంకెలాగ శాశ్వతమూ అద్వితీయమూ అయిన ఆనందాన్ని సంపాదించగలవో చెప్పు. అంతే గాని చాల తెలివిమంతుడిలాగ చివరికి నమ్మాల్సిందేనా అంటే ఒళ్ళు మండుతుంది.

సోంభోట్లు: అంత కోపమెందుకురా, నాయనా. నేనున్నానని ఇంత స్పష్టంగా తెలుస్తున్న దానిని వదిలిపెట్టి ఇంకో ఏదో 'నే' నంటే అర్థంగాక అడిగానంతే. నీవు చెప్పేది ఒక్కొక్కటే సరిగా ఉన్నట్లనిపిస్తుంది గాని మొత్తం మీద ఏదో వెలితిగా అనిపిస్తున్నది రాంభోట్లూ.

రాంభోట్లు: (సానుభూతితో) ఒకసారి వింటే తెలిసిపోయేదయితే దాన్ని గూర్చి అన్ని శాస్త్రాలెందుకు సోంభోట్లూ? మన ప్రయత్నం మనం చేయాలి. ఈ ప్రపంచంలో జీవిస్తూనే మన నిజస్వరూపాన్ని గూర్చి ఆలోచించాలి "కాలేనాత్మని విందతి"

వైరాగ్యము - సంఘజీవనము పరస్పర విరుద్ధములా?

ఇంద్రియార్థములందును, లౌకిక భోగములందును గల రక్తియే రాగము. ఇట్టి విషయ సుఖములయందు విముఖతయే వైరాగ్యము. ఇట్టి వైరాగ్యమునకు సంఘముతో పని ఏమి? ఇట్టి వైరాగ్యమును సాధింపవలెనన్న సర్వసంగపరిత్యాగులై, విషయసుఖముల నన్నిటిని త్యజించి, అడవులకు వెళ్లవలసినదే. సంఘముతో పనిలేదు - అని కొందరి అభిప్రాయము.

సాధారణముగా ఇంద్రియములు ఆకర్షణీయములగు బాహ్యభోగవస్తువుల జూచినంతనే వాటి ననుభవింప తహతహలాడుచుండును. ఇట్టి ఇంద్రియములను నిగ్రహించుట యనిన సామాన్యమా ?

"యతతో హ్యపి కౌన్తేయ పురుషస్య
విపశ్చితః
ఇంద్రియాణి ప్రమాథీని హరంతి
ప్రసభంమనః." (గీత 2-

'కౌన్తేయా! విక్షేపకరములగు ఇంద్రియ గణములు అత్యంత యత్నశీలుడును, మేధావి యును, (శాస్త్రజ్ఞుడు) నగు పురుషుని మనస్సును కూడ బలపూర్వకముగా ఆకర్షించుచున్నవి.'- ఇంద్రియములంతటి బలవంతములని శ్రీభగవానుడు పేర్కొనెను.

కాని ఇట్టి సంఘమునందు, ఆకర్షణీయమగు భోగ్యవస్తువులతో కూడియున్న ఈ సంఘమునందు, వైరాగ్యవంతుడై కార్యముల నాచరింపవలయుననియే గీత బోధించుచున్నది. మనుజుడు సంఘముననో, లేక కారడవులనో నివసించుచున్నను, ప్రకృతి గుణములచే ప్రేరేపింపబడి ఏవేని కార్యముల నాచరించుచున్నాడు. కాని కర్మల నాచరించు విధము పైననే అతని బంధ విముక్తు లాధారపడి యున్నవి. స్వార్థపరత్వముతో చేయు కర్మలు బంధ హేతువులై యుండ, నిస్వార్థతతో నాచరించు కర్మలు మోక్షమునకు దారి చూపుచున్నవి. అందుకే భగవంతుడు

"యజ్ఞార్థాత్కర్మణోఽన్యత్ర
లోకోఽయం కర్మ బంధనః,
తదర్థం కర్మ కౌన్తేయ
ముక్తసంగః సమాచర." (గీత 3-9)

'ఈశ్వర ప్రీత్యర్థ మనుష్ఠింపబడిన కర్మకంటె ఇతరములగు కర్మలవలన ఈలోకము బంధింపబడుచున్నది. కనుక నీవు, భగవంతు నుద్దేశించి అనాసక్తుడవై కర్మల నాచరింపుము.' మఱియు

'అసక్తో హ్యాచరన్కర్మ పరమాప్నోతి
పూరుషః' (3-19)

'అసక్తతతో కర్మమొనర్చు మనుష్యుడు నిశ్చయముగా ముక్తిని పొందగలడు' అని పేర్కొనెను.

(కేవలము కర్మ సన్న్యాసమున సిద్ధి లభింపదు. కేవలము బాహ్యేంద్రియముల నిగ్రహించి మనస్సున విషయసుఖముల స్మరించువాడు కపటియని గీత పేర్కొనును)

అసక్తుడై కర్మల నాచరించుటవలన మనుజుడు సిద్ధి నొందునని భగవానుడు బోధించెను. జనకాదులు కూడ కర్మమువలననే సిద్ధి నొందిరనియు, లోకసంగ్రహార్థమైనను కర్మల నాచరింప వలయుననియు, మఱియు లోకముల శ్రేష్ఠులగువారు ఎట్లు నడతురో, ఇతర జనులుకూడ వారి ననుసరింతురు, అందువలన సత్కర్మాచరణము నిస్సంగ బుద్ధితో నొనర్చుట శ్రేష్ఠము, అజ్ఞులు ఎట్టి ఆసక్తితో కర్మల నాచరింతురో, విజ్ఞులు అట్టి అనాసక్తితో కర్మల నాచరింతురనియు భగవానుడు పేర్కొనెను.

మఱియు మానవజీవితలక్ష్యము ఆత్మసాక్షాత్కారమని ఏనాడో గ్రహించిన మన దేశము, అందలి ప్రజలు పలుస్థాయిలలో నుండుట గాంచి, ఒకేసారి విషయోన్ముఖులై, సర్వసంగ పరిత్యాగులుగా ఆత్మానుసంధానము చేయజాలకుండు వారికి, విషయ సుఖములకు కొంత చోటిచ్చినది - తన్మూలమున వారు నిస్సంగముగా కర్మల నాచరించి, విరక్తిని సంపాదింపవలయునను భావము తోడనే!

కాబట్టి మనము స్వార్థపరతతో జీవింపక, ఇహలోక జీవితమునందే వివేక వైరాగ్యముల నలవరచుకొన ప్రయత్నింపవలయును. కేవలము మృగములవలె ఎల్లప్పుడు విషయసుఖములలో మునిగి తుదకు రోగి యగుటకు బదులు నిస్సంగముగా కర్మల నాచరించి సిద్ధి గాంచ ప్రయత్నింప వలయును. ఏ కర్మ స్వార్థపరతతో నాచరించినపుడు బంధకారణ మగునో, అదే కర్మను నిస్స్వార్థముతో నాచరించునపుడు ముక్తి దారితీయును. కాబట్టి మనము సంఘమున ఏ వృత్తి చేయువారమైనను, ఇట్టి వైరాగ్యమును మూలాధారముగా చేసికొనియే పరమార్థమును సాధింపవలసి యున్నది.

మఱి వైరాగ్యమును పాటింపవలయు ననుట కర్థము కేవలము సంఘమును వదలి అడవులకు పోవలయుననియో, ముక్కు మూసికొని ఒక మూలన కూర్చుండ వలయుననియోగాక, అనాసక్తితో కర్మల నాచరించుటయే యని తేలును.

మఱి, సర్వసంగపరిత్యాగులై అడవుల కేగుట తప్పా యను ప్రశ్న బయలుదేర వచ్చును. ఆత్మ సాక్షాత్కారమే అందరి లక్ష్యమైనను, సంఘముననే జీవించుచు, అనాసక్తతతో కర్మల నాచరించువాడు లోకమునకు అధిక హితకారి యగును. అట్టి ఆచరణమున అతడు సిద్ధిని కూడ పొందును. దీనినే భగవానుడు,

"సాంఖ్య యోగౌ పృథక్ బాలా
ప్రవదంతి న పండితాః,
ఏకమప్యాస్థితః సమ్యగుభయోర్విందతే
ఫలమ్."

'అజ్ఞులే కర్మసన్న్యాసమును, కర్మయోగమును వేఱని చెప్పుదురు, పండితు లట్లు చెప్పరు. ఈ రెంటిలో నే యొకటి యైనను చక్కగ అనుష్ఠింపబడిన రెంటియొక్క ఫలము లభించును'– అని పేర్కొనెను. ఇట్టి మార్గము వలన అతడు సిద్ధత్వమును సాధించుటయేగాక లోకమునకు హితకారిగా నుండును.

పరోపకారార్థ మిదంశరీరం అనునది ఆప్త వాక్యము. పరులకు హితమొనరించుటకే ఈ శరీరమని భావము. ఈ పరోపకారమునకు స్వార్థపరిత్యాగము, సేవాపరాయణత్వము ఎంతేనియు అవసరములు. ఇవియే వైరాగ్యము యొక్క ముఖ్య లక్షణములు. కావున నిస్సంగులై సంఘమునకు సేవ యొనర్చుచు, ఆత్మసిద్ధికై ప్రయత్నించుట మన ధర్మము. పై దృష్ట్యా వైరాగ్యము సాంఘిక జీవనమునకు విరుద్ధమని తోచుటకు బదులు, ఎంతో ఆవశ్యకమని, పరస్పర సహకారి యని తేలుచున్నది.

ఆచార్యశ్రేష్ఠుడగు శ్రీ వివేకానంద స్వామియు ఈ విషయమునే వక్కాణించి చెప్పియుండిరి. మఱియు వారిచే స్థాపింపబడి నేడు మన దేశముననే గాక ప్రపంచమందంతటను అన్నదాన, విద్యాదాన, జ్ఞానదానములతో అఖండ సేవ లొనర్చుచున్న శ్రీరామకృష్ణ సేవాసంస్థ "ఆత్మనో మోక్షార్థం జగత్ హితాయచ" – అను ఇదే లక్ష్యమును కలిగి యున్నది.

కాబట్టి మనము గ్రహింపవలసిన ముఖ్య విషయ మేమన, వైరాగ్యమను పదమున కర్థము నిస్స్వార్థపరత్వము అనాసక్తితో ఆచరింపబడు మానవసేవ అనియే.

పరిప్రశ్న

ప్రశ్న : మనము అంతయు భగవత్సంకల్పమునకే వదలి శరణాగతులమైనచో అది విధి నియతవాదము (fatalism) నకు లొంగిపోవుట కాదా? అట్టి పరిస్థితియందు స్వాతంత్ర్య మవసరమగు నైతికవర్తనమునకు స్థానముండునా?

ఉత్తరము : శ్రీరామకృష్ణులును మరి ఇతర ఋషులు ప్రవక్తలు అవతారములును చెప్పినది విశ్వము వెనుకనున్న సంకల్ప మొక్కటి యనియే — ఆ సంకల్పము భగవత్సంకల్పమనియే. ఈ విషయమును మనము గుర్తించినను గుర్తింపకపోయినను పరమసత్యమదియే. ఎవడు ఈ సత్యమును తత్త్వమును గుర్తించునో, అతని దృక్పథమున మరియొక సంకల్పమునకు స్థానమే లేకపోవుటచేత, అతనికి విధి నియతవాదమను ప్రశ్నయే తలయెత్తదు. అట్టి వ్యక్తియొక్క లక్షణమేమనగా : అతని జీవితమున ఆత్మప్రాధాన్యము 'అహం'కార ప్రాధాన్యము కన్పింపవు. సాధారణ మానవుని వలె 'ఎత్తులు' వేయుచు ప్రణాళికలు నిర్మించుచు చింతాగ్రస్తుడగుచు నుండడు. స్వస్థచిత్తుడై ఎల్లరతో శాంతియుతుడై మెలగును.

అహంకారప్రాధాన్యము కలిగియు పరాత్పరమగు నొక దివ్యసంకల్పము నంగీకరించువారికి విధినియతమను ప్రశ్న ఏర్పడును. మనకు అహంకారప్రాధాన్య మున్నంతవరకు మనము 'పరిమిత సంకల్ప స్వాతంత్ర్యము' నంగీకరింపవలెను. అన్ని క్లిష్టసమస్యలయందు వలెనే రెండు అతివాదముల నడుమ సరాసరియే శ్రేష్ఠము, సాధారణ జనులకు. ఒక చివర సంపూర్ణమగు సంకల్ప స్వాతంత్ర్యము కలదు. పూర్తిగ యాంత్రికదృష్టితో చూచినను జీవశాస్త్రదృష్టితోనయినను ఈ భావన అసంబద్ధమే. మరియొక చివర విధినియతవాదము కలదు. ఇది వ్యక్తిత్వముయొక్క ప్రత్యేకతను గుర్తించుచునే వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యము నంగీకరింపదు.

ఇప్పుడు మనము దివ్యసంకల్పము యొక్క సర్వోత్కృష్టతతో సమన్వయమందు మధ్యమమార్గము నవలంబింపవలసి యున్నది. దీనిని మనము 'పరిమిత స్వాతంత్ర్య' మందుము. దీనిని శ్రీరామకృష్ణులు ఒక పిట్టకథతో వివరింతురు. దూడను యజమాని త్రాటితో చెట్టునకు కట్టును. దూడకు స్వాతంత్ర్య మున్నదా లేదా? త్రాటియొక్క పొడవుమేరకు దూడకు స్వాతంత్ర్యము కలదు. ఆటుపైన లేదు. త్రాటి పొడవుకూడ పర్యవసానమున యజమానియే నిశ్చయించినను వ్యవహారమున త్రాటి పొడవు మేరలో ఇచ్చవచ్చినట్లు తిరుగుటకు దూడకు స్వాతంత్ర్యము నిచ్చెను. ఈ పరిమితిలోని గడ్డిని దూడ తినివేసినచో యజమాని త్రాటి పొడవును పెంచవచ్చును.

ఈ 'పరిమిత స్వాతంత్ర్యము' నంగీకరించినచో పురుష ప్రయత్నముతో విరోధము పెట్టుకొనకయే శరణాగతి నభ్యసింపవచ్చును. మన యనుభవపు స్థాయియందు సంకల్ప స్వాతంత్ర్యమను భావము సత్యమే. ఈ వ్యక్తి సంకల్పమను భావన దివ్య సంకల్పమున లీనమగువరకు వ్యక్తి సంకల్ప స్వాతంత్ర్యము అనుభవ సత్యమే. అంతవరకు పరిమిత స్వాతంత్ర్యము నంగీకరించి భగవంతుడు నిర్ణయించిన పరిధికి లోబడి స్వతంత్రముగ వ్యవహరింపవలసి యున్నది.

వార్తలు - విశేషాలు

గురుపూర్ణిమ

గురుపూర్ణిమ ఉత్సవమును మద్రాసు శ్రీ రామకృష్ణ మఠమున జరుపవలసినదిగను తద్వారా మంత్రదీక్షను స్వీకరించిన భక్తబృందమంతయు శ్రీరామకృష్ణమఠపవిత్రావరణమున సమావేశమగుట కవకాశమును కల్పింపవలసినదిగను పలువురు భక్తులు ఒక ఆనందదాయకమగుసూచనను చేసిరి. తదనుసారము మఠచరిత్రయందు ప్రప్రథమముగ శ్రీరామకృష్ణమఠాధిపతులు 23 జూలై '75 బుధవారమున గురుపూర్ణిమ ఉత్సవము నేర్పాటుచేసిరి. నగరమునగల కొన్నివందల స్త్రీలు పురుషులు అగు భక్తులకు ఆహ్వానములు పంపబడినవి. ఆహూతుల ఆసక్తియు ప్రోత్సాహజనకముగ నుండెను.

శ్రీరామకృష్ణుల దివ్యచిత్రపటము మఠావరణమునందు ఉన్నతాసనమున నలంకరింపబడి పవిత్రవాతావరణము నొనగూర్చెను. సాయంకాలము ఐదుగంటలకు భక్తజనులెల్లరు అచట సమావిష్టులై గంటన్నర పర్యంతము భజనలు చేసిరి. విష్ణుసహస్రనామ స్తోత్ర పఠనము గావించిరి. ధ్యానము సల్పిరి. అటుపిదప ఆరాత్రికము నిర్వహింపబడెను. తదనంతరము సమావిష్టులైన భక్తులకు గురుపూర్ణిమ మహిమను గూర్చి శ్రీమత్తపస్యానందస్వామి యుపన్యసించిరి. ఉపన్యాస సారాంశమిది.

“గురువుయొక్క ఆకారములనేకములైనను నిజమునకు గురువు ఒకడే. అట్టి గురువును సంస్మరించి భజించు పావనసమయమే గురుపూర్ణిమ. దీనినే వ్యాసపూర్ణిమ అనియు నందురు. ఈ దినమునుండియే సాధువులు తమ చాతుర్మాస్య వ్రతదీక్షను ప్రారంభింతురు. హిందువులెల్లరకు వ్యాసుడు మాననీయుడగు మహర్షి. పరమాత్ముని యవతారమే యని అతడు పూజింపబడును. మనకు ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధమూలములకు రెండింటికి వ్యాసమహర్షి కర్త. వేదములు పురాణములు హిందువులకు వారి యనుగ్రహ ప్రతీకలు. వారి వేదాంతసూత్రములు వేదాంతము నభ్యసించువారికి ఎనలేని వరములు. అన్ని వేదాంత శాఖలును వారికి నివాళులిచ్చును. ఇన్ని యాధ్యాత్మిక గ్రంథములకు కర్త యని పేరుగాంచిన వ్యాసుడు ఒక వ్యక్తియో లేక 'వ్యాసుడు' అనునది పలువురు మేధావులకు సామాన్యమైన బిరుదమో స్పష్టముగ తెలియదు.

సనాతన ధర్మసంప్రదాయమున గురువునకు విశిష్టమైన స్థానము కలదు. క్రైస్తవులు, వారి మతాచారములను పారంపర్యముగ నందించు బాధ్యతను వారి 'చర్చి' వ్యవస్థయే స్వీకరించునందురు. తరతరములకు ఉద్బోధజనకమై తనరవలె ననిన ఆ సంప్రదాయము చక్కగ పరిరక్షింపబడవలెను. మానవ సమాజమునందు గురుశిష్యపరంపర భూతవర్తమానముల కనుసంధానము కల్పించుచు ఆధ్యాత్మికసంస్కృతిని జీవచ్ఛక్తిగ చేయును.

మద్రాసునందలి శ్రీరామకృష్ణమఠము అట్టి ఆధ్యాత్మిక కేంద్రమై వర్ధిల్లినది — మహితచరిత్రులగు మాతృశ్రీ శారదాదేవి శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి శ్రీ శివానందస్వామి ప్రభృతులు వారి దివ్యసాన్నిధ్యము చేతను ప్రార్థనలు పూజల చేతను ఈ మఠమును పావనముచేసిరి. శ్రీ వివేకానందస్వామి స్వయముగ ప్రోత్సహింపగా శ్రీ రామకృష్ణానంద స్వామివారు దానిని తమ పావనహస్తములతో స్థాపించి పెంపార జేసిరి. శ్రద్ధాయుతము భక్తిసంభరితములగు శ్రీరామకృష్ణులపూజ ఇచ్చట అనుదినమును సంవత్సర

ముల పర్యంతము కొనసాగినది. ఈ మతావరణముననే వందలకొలది సాధకులు తమ ఆధ్యాత్మిక జీవనమున నడుగిడిరి.

గురువు భగవంతుని వ్యక్తరూపమునకు ప్రతినిధి. శ్రీరామకృష్ణులు నిక్కముగ జగద్గురువు, గురుశక్తియొక్క మూర్తీభావము, ఇహలోకమున క్రీడించుచున్న భగవంతుని ఉద్ధారకశక్తి. ఎవరనిన వారు గురువు కాజాలరు. గురువనగా సర్వప్రాణికోటిని సంసారసాగరమును తరింపజేయు నౌకవంటివాడు. నిజమునకు సచ్చిదానందమే గురువు రూపమును దాల్చును. మానవునిపట్ల ప్రేమను దయను ప్రకటించుచు విశ్వము వెనుకనున్న దివ్యసంకల్పము యొక్క వ్యక్తరూపమే గురువు. సిసలైన గురువునందు అహంకారమే ఉండదు. అతడు వైరాగ్యమూర్తి. గురుత్వమనునది ఒక ఉద్యోగము కాజాలదు. ఉద్యోగముగ గురువగువాడు మహోదాత్తమగు ఆధ్యాత్మికాదర్శమునకు ఘోరమగు వికారరూపము. నిజమగు శిష్యుడు నిజమగు గురువునకు తగియుండును. జగద్గురువు ఒక నూతన శక్తి సంచాలనమునకు ప్రారంభోత్సవము చేయును. ఆ శక్తి పనిచేయు వాహికలుగా తన శిష్యులను నిలుపును. గురువును ఇష్టదేవతయును ఒకరే. సకాలమున శిష్యుడు గురువు ఇష్టదైవమున లీనమగుటను దర్శించును. ఆధ్యాత్మిక సాధనయందు గురువునందు విశ్వాసమనునది అపూర్వమగు సద్గుణము. గురువు శిష్యున కందించు మంత్రము అపారమగు శక్తి కలిగినది. గురూపదిష్టమైన మంత్రము సూక్ష్మరూపముననున్న దైవమే. మంత్రము యొక్క శక్తి మహత్తరమగు శక్తి.

ఆధ్యాత్మిక సాధనయందు గురుసేవ అత్యంతము ప్రయోజనకారి. భగవంతుని సేవించునట్లే గురువును సేవింపవలెను. గురువును సేవించుటయన ఆయన ఉద్యమమును సేవించుట ఆయన ప్రయత్నమును సఫలము చేయుట ఆయన సందేశమును వ్యాప్తము చేయుట. ఆయన మతమును ఆశ్రమమును బలవత్తరము చేయుట.

శ్రీరామకృష్ణుల ప్రముఖశిష్యుడు మనకు వారు అవతారవరిష్ఠులని బోధించిరి. అత్యంతము సరళము గంభీరమునైన శ్రీరామకృష్ణుల వచనామృతము మనకందుబాటులో నున్నది. ఇట్టి విశిష్ట గురుపరంపర, మానవులను దేవులుగా సేవించు మహత్తర సన్న్యాస వ్యవస్థ, అధ్యయనముచేసి మననము చేయుటకు దివ్యమగు శ్రీరామకృష్ణ సూక్తిసుధ, అను మహాదవకాశములను సక్రమముగ వినియోగించుకొని ఆత్మవికాసమును సాధించుట ఇక మన బాధ్యత.''

సమావిష్టులైన భక్తులెల్లరు ప్రసాదస్వీకారము చేసిరి. ఇట్లు కృపార్ద్రమగు గురుకటాక్షమును గ్రోలి పవిత్రభావ తరంగముల నోలలాడి ఆధ్యాత్మికానందమున మరువలేని సాయంతనమును గడపి భక్తులు రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు గృహోన్ముఖులైరి.

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాఠకుల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధ క్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీ దేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 2-50

శ్రీ శారదా ప్రసంగములు

అనువాదకులు:

కీ. శే. వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణరావుగారు, బి. ఏ.

శ్రీ రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు, ఆదర్శసతియు, ఆదర్శయోగినియు, ఆదర్శ మాతయు నగు శ్రీ శారదాదేవి భక్తులతో నొనర్చిన దివ్యసంభాషణలు! తేటతెనుగున రచింపబడియున్నవి.

346 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 3-00

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

షికాగో నగరోపన్యాసములు

అమెరికాయందలి షికాగో నగరమున జరిగిన విశ్వమత మహాసభయందు శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు హిందూమత ప్రతినిధియై యొసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటీకరణము!

సనాతన ధర్మోన్నతిని ప్రపంచమంతటికిని జాటిన వీ యుపన్యాసములే. మతమును గూర్చిన శ్రీ వివేకానంద సందేశామృతము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమైయున్నది. హిందూ మతౌన్నత్యమును దెలియగోరు ప్రతి భారతీయుడును తప్పక చదువవలసిన గ్రంథమిది.

ప్రజ్వలమగు పంచమ ముద్రణము. వెల: రూ. 1-00

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు: ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (ఆల్డసు హక్స్లి) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేటతెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేక ప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితామాయికత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు: తేది 27-7-'58)

'అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.'

(సన్డే స్టాన్డర్డు: తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి: 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' 14-2-'58 (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు వెల: రూ. 7-50

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

1975-వ సంవత్సరము, సెప్టెంబరు మాసమున జరుగనున్న

ఉత్సవ కార్యక్రమము

ఆదివారములందు సత్సంగ సమావేశములు

అపరాహ్ణము 4.00—4.20 వరకు లలితా సహస్రనామ పారాయణము (7-9-75, 21-9-75)

„ „ „ శ్రీవిష్ణు సహస్రనామ పారాయణము (14-9-75, 28-9-75)

4.20—4.30 „ ధ్యానము

4.30—5.30 „ తమిళమున ఉపన్యాసములు :—

శ్రీమద్భాగవతము : శ్రీ అణ్ణాగారు (7-9-75)

శ్రీవిష్ణు సహస్రనామము : శ్రీ వి. కల్యాణసుందరశాస్త్రిగారు (14-9-75)

శ్రీమద్రామాయణము : డాక్టర్ ఎన్. వీర్రినాథన్‌గారు (21-9-75)

శ్రీదక్షిణామూర్తి స్తోత్రము : డాక్టర్ టి. ఎమ్. పి. మహాదేవన్‌గారు (28-9-75)

5.30—6.30 „ ఆంగ్లోపన్యాసములు :—

శ్రీమద్భగవద్గీత : శ్రీమత్ తపస్యానందస్వాములవారు

ప్రత్యేకోపన్యాసములు

6-9-75 శనివారము : 5.30 శ్రీమద్రామాయణ పఠనము : శ్రీ పి. రామకృష్ణన్‌గారు, ఐ.సి.ఎస్. (రిటైర్డు)

13-9-75 „ 5.30 శ్రీమద్రామాయణము : డాక్టర్ ఎన్. వీర్రినాథన్‌గారు

ఇతర వారములందు ఉపన్యాసములు : అపరాహ్ణము 5-45 గంటలకు

సోమవారములు : విష్ణుసహస్రనామము (ఆంగ్లము) శ్రీమత్ వీతమోహానందస్వాములవారు

మంగళవారములు : అధ్యాత్మరామాయణము (ఆంగ్లము) శ్రీమత్ గభీరానందస్వాములవారు

బుధవారములు : శ్రీమద్భాగవతము (ఆంగ్లము) శ్రీమత్ గోలోకానందస్వాములవారు

గురువారములు : అముదమొళ్రి (తమిళము) శ్రీమత్ శ్రీరంగానందస్వాములవారు

శుక్రవారములు : ఆత్మబోధ (తమిళము) శ్రీ ఆర్. రామకృష్ణన్‌గారు

21-9-75 ఆదివారము : అంతర్యోగ సాధన

ఉభయ ఏకాదశులయందు సాయంకాలిక ఆరాత్రికానంతరము శ్రీరామనామ భజన (2-9-75, 16-9-75)

4-9-75 గురువారము శ్రీఅద్వైతానందస్వామి జయంతి.

29-9-75 సోమవారము శ్రీ అభేదానందస్వామి జయంతి

9-9-75 మంగళవారము శ్రీవినాయకచతుర్థి

శుక్రవారములందు సాయంకాలము 6-30 గంటలకు తిరువళ్లిక్కేణియందలి దక్షిణమాడవీధియందు 18-వ నంబరుగల రామకృష్ణ మందిరమున శ్రీమత్ గోలోకానందస్వాములవారి భగవద్గీతోపన్యాసములు.

ఈ ఉత్సవము లన్నింటియందును భక్తులెల్లరును పాల్గొని భగవంతుని అనుగ్రహభాగ్యమును బడయగోరుచున్నాము.

అధ్యక్షులు,

శ్రీరామకృష్ణమఠము, మద్రాసు-600004.

సంపాదకులు: శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి.

శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-600021) న ముద్రింపబడి,

శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మద్రాసు-600004) నుండి ప్రచురింపబడినది.